

Απόφαση **523 / 2024** (Ε, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 523/2024

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Ε' Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Λεπενιώτη, Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, Σοφία Οικονόμου, Δημήτριο Τράγκα, Κωστούλα Πρίγγουρη και Ευαγγελία Γιακουμάτου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημα του στις 12 Ιανουαρίου 2024, με την παρουσία του Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Αναστασίου Σκάρα, (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γεράσιμου Βάλαμου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντος - κατηγορουμένου Δ. Γ. του Ι., κατοίκου ... και ήδη κρατουμένου στο Κατάστημα Κράτησης ..., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξουσίου δικηγόρους του Αθανάσιο Ζαχαριάδη και Στέφανο Φακή, για ανάρτηση της υπ' αριθμ. 78, 81, 82, 112, 126, 128Α/2023 αποφάσεως του Μικτού Ορκωτού Εφετείου .... Με υποστηρίζουσα την κατηγορία την Ε. Β. του Α., κάτοικο ..., η οποία εμφανίστηκε χωρίς πληρεξούσιο δικηγόρο και θεωρείται απύσχα.

Το Μικτό Ορκωτό Εφετείο ..., με την ως άνω απόφασή του διάταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσιώντος - κατηγορούμενος, ζητάει την ανάρτηση της αποφάσεως αυτής για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό 169/2023 από 8.9.2023 αίτησή του, που καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με αριθμό 884/2023.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα ο οποίος πρότεινε να γίνει δεκτή η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως και τους πληρεξουσίου δικηγόρους του αναιρεσιόντος, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη με αριθμό 169/2023 από 08.09.2023 αίτηση του Δ. Γ. του Ι. και της Α., που γεννήθηκε στην ... το έτος 1955 και κατοικεί στην ..., ήδη δε κρατείται στο Κ.Κ.... για ανάρτηση της καταδικαστικής με αριθμ. 78, 81, 82, 112, 126, 128Α/07.04.2023 απόφασης του Μικτού Ορκωτού Εφετείου ..., που καταχωρίστηκε στο ειδικό βιβλίο την 21.07.2023, έχει ασκηθεί νομότυπα, με την κατάθεση του δικογράφου της, στις 08.09.2023, στον Διευθυντή του ως άνω Καταστήματος Κράτησης, συνταχθείσης σχετικής εκθέσεως, νόμιμα υπογεγραμμένης και εμπρόθεσμα, σύμφωνα με τα άρθρα 462, 464, 466 παρ.1, 473 παρ.2, ... παρ.2, 504 παρ1 και 505 παρ.1 ΚΠΔ, λαμβανομένης υπόψη της αναστολής των προθεσμιών άσκησης ενδίκων μέσων από 01-31 Αυγούστου, κατά το άρθρο 473 παρ.4 ΚΠΔ και περιέχει ως λόγους αναιρέσεως, την από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Α' σε συνδυασμό με το άρθρο 171 παρ.1 στοιχ.δ' του ΚΠΔ, απόλυτη ακυρότητα που συνέβη στο ακροατήριο, την από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Γ' παράβαση των διατάξεων για τη δημοσιότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, την από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Δ' έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, την από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Ε' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης, με τη μορφή της εκ πλαγίου παραβίασής της. Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλόμενων με αυτή λόγων, χωρίς την παρουσία της υποστηρίζουσας την κατηγορία Ε. Β. του Α., η οποία, μολοντί κλητεύθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα, όπως προκύπτει από το από 13.10.2023 αποδεικτικό επίδοσης του Αρχιφύλακα Π. Ρ. προς την ίδια, εμφανίστηκε μεν, στο ακροατήριο, πλην όμως, αυτοπροσώπως, χωρίς συνήγορο (άρθρο 512 παρ.3 ΚΠΔ). Στην προκειμένη περίπτωση, το Μικτό Ορκωτό Εφετείο ..., που δίκασε ως δευτεροβάθμιο δικαστήριο, με την προσβαλλόμενη με αριθμό 78, 81, 82, 112, 126, 128Α/07.04.2023 απόφασή του, κήρυξε τον αναιρεσιόντα κατηγορούμενο ένοχο, με τα ελαφρυντικά του άρθρου 84 παρ.2 περ.ε'(της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξη) και 84 παρ.3 ΠΚ (μη εύλογη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας), για το αδίκημα της ανθρωποκτονίας με πρόθεση και σε ήρμη ψυχική κατάσταση, που τέλεσε σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., στην ευρύτερη περιοχή της ..., σε μη επακριβώς προσδιορισθέν χρονικό σημείο, πάντως στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002 και του επέβαλε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης επτά (7) ετών. 1. Κατά το άρθρο 299 του παλαιού ΠΚ "Ανθρωποκτονία με πρόθεση: 1. Όποιος με πρόθεση σκότωσε άλλον τιμωρείται με την ποινή του θανάτου ή με ισόβια κάθειρξη. 2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται η ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης". Κατά το ταυτάριθμο άρθρο του νέου ΠΚ (ν.4619/2019) πριν την τροποποίηση της παρ.1 αυτού με το άρθρο 63 του ν.4855/2021 "Ανθρωποκτονία με δόλο 1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών. 2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη". Μετά δε την παραπάνω τροποποίηση της παρ.1 του ως άνω άρθρου με το άρθρο 63 του Ν. 4855/2021 "Ανθρωποκτονία με δόλο 1. Όποιος σκότωσε άλλον τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη. 2. Αν η πράξη αποφασίστηκε και εκτελέστηκε σε βρασμό ψυχικής ορμής, επιβάλλεται κάθειρξη". Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι διαφέρουν μόνο ως προς την ποινική μεταχείριση του δράστη ανθρωποκτονίας με πρόθεση (δόλο) και ότι ευμενέστερη για τον κατηγορούμενο, ως προς την ποινή, είναι η διάταξη του άρθρου 299 του ν.4619/2019. Καθόσον όμως αφορά τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας με δόλο, οι διατάξεις ουδόλως διαφέρουν και προς τούτο απαιτείται αντικειμενικώς μεν, η αφαίρεση της ζωής άλλου ανθρώπου, με θετική ενέργεια ή παράλειψη οφειλόμενης από το νόμο ενέργειας, υποκειμενικώς δε, δόλος, άμεσος ή ενδεχόμενος. Ειδικότερα, για την αντικειμενική στοιχειοθέτηση του κακούργηματος της ανθρωποκτονίας από πρόθεση απαιτείται είτε θετική ενέργεια, δηλαδή άμεση ή έμμεση επίδραση επί του σώματος του θύματος, είτε παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας κατά το άρθρο 15, που οδηγεί αιτιωδώς στην οριστική ανακοπή της λειτουργίας του εγκεφάλου του θύματος και συνεπώς, στον θάνατό του, εφόσον η ανθρωποκτονία είναι έγκλημα αποτελέσματος. Καθόσον αφορά δε, την αφαίρεση της ζωής άλλου με ενέργεια, η επίδραση επί του σώματος του θύματος μπορεί να γίνει με οποιονδήποτε τρόπο, δεδομένου ότι στο ως άνω άρθρο δεν τυποποιείται ορισμένη συμπεριφορά. Γι' αυτό είναι ποινικώς αδιάφορη η ενέργεια (και το μέσο) με την οποία ο δράστης επέδρασε επί του σώματος του θύματος, αρκεί με επίδρασή του επί του σώματος του θύματος να το οδήγησε στον θάνατο. Ούτε για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης του κακούργηματος της ανθρωποκτονίας με ενέργεια απαιτείται να εξειδικεύεται από το Δικαστήριο η επίδραση αυτή του δράστη επί του σώματος του θύματος, που ενδέχεται να μην μπορεί να διαπιστωθεί επακριβώς, ιδίως αν δεν έχει ανευρεθεί η σορός του θύματος, ούτε, άλλωστε, απαιτείται για την αντικειμενική στοιχειοθέτηση του εγκλήματος αυτού η ανεύρεση της σορού του θύματος, αφού ο δράστης μπορεί να την έχει αποκρύψει επιμελώς, έτσι ώστε, να μην μπορεί αυτή να βρεθεί (ΑΠ 497/2021). Συνακόλουθα, αν το Δικαστήριο σχηματίσει δικανική πεποίθηση ότι ο κατηγορούμενος αφαίρεσε με ενέργεια τη ζωή του θύματος, δεν απαιτείται η εξειδίκευση του τρόπου και του μέσου με τα οποία ο δράστης επέφερε με ενέργειά του τον θάνατο, αφού το άρθρο 299 ΠΚ καλύπτει κάθε τρόπο τέλεσης. Η εξειδίκευση του τρόπου τέλεσης απαιτείται μόνο σε περίπτωση αρνητικού ισχυρισμού του κατηγορουμένου σχετικώς με το αν η ενέργειά του, την οποία, ωστόσο, οφείλει ο ίδιος να προσδιορίζει για να είναι ορισμένος ο ισχυρισμός του, συνδέεται αιτιωδώς με τον θάνατο του θύματος. Για την υποκειμενική δε στοιχειοθέτηση του κακούργηματος της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, απαιτείται δόλος, που περιλαμβάνει τη γνώση των αντικειμενικών στοιχείων της πράξης και τη θέληση καταστροφής της ζωής του άλλου ανθρώπου. Ο δόλος πρέπει δε να κατευθύνεται προς την αφαίρεση της ζωής άλλου (άμεσος δόλος), ενώ αρκεί για τη θεμελίωση της υποκειμενικής υποστάσεως της άνω ανθρωποκτονίας και ενδεχόμενος δόλος. Με άμεσο δόλο ενεργεί εκείνος που θέλει την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, δηλαδή την καταστροφή της ζωής του άλλου ανθρώπου, καθώς και αυτός που δεν το επιδιώκει, αλλά προβλέπει ότι τούτο αποτελεί αναγκαία συνέπεια της πράξης του και δεν αφίσταται αυτής, ενώ με ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος που

προβλέπει ως δυνατό το άνω εγκληματικό αποτέλεσμα και το αποδέχεται. Επίσης, από τη διατύπωση του προαναφερόμενου άρθρου 299 ΠΚ συνάγεται, ότι για την ποινική μεταχείριση του δράστη της ανθρωποκτονίας με πρόθεση γίνεται διάκριση του δόλου σε δύο διαβαθμίσεις, ήτοι σε προμελετημένο (της παρ. 1) και απρομελέτητο (της παρ. 2), όταν υπάρχει βρασμός ψυχικής ορμής. Στην πρώτη περίπτωση απαιτείται ψυχική ηρεμία του δράστη είτε κατά την απόφαση είτε κατά την εκτέλεση της πράξης, μολονότι αυτό δεν αναφέρεται ρητώς στη διάταξη, ενώ στη δεύτερη περίπτωση απαιτείται ο δράστης να βρίσκεται υπό το κράτος ψυχικής υπερδιέγερσης και κατά τη λήψη της απόφασης και κατά την εκτέλεση της ανθρωποκτονίας, γιατί, αν λείπει ο βρασμός ψυχικής ορμής σε ένα από τα στάδια αυτά, δεν συντρέχουν οι όροι εφαρμογής της παρ. 2 του άρθρου 299 ΠΚ για την επικιέστερη μεταχείριση του δράστη. Προς τούτο, το δικαστήριο, στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να διαλαμβάνει στην αιτιολογία της απόφασής του, ότι ο δράστης ενήργησε με ψυχική ηρεμία. Δεδομένου, όμως, ότι στο νόμο δεν ορίζεται ως στοιχείο του δόλου του δράστη η ψυχική του ηρεμία, απαιτείται αυτό να προκύπτει είτε με ρητή έκθεση, είτε με άλλη παρεμφερή φράση, είτε από τα δεκτά γενόμενα πραγματικά περιστατικά (ΑΠ 160/2019, ΑΠ 1851/2019). Ο ανθρωποκτόνος δόλος του δράστη και η κυριαρχία της ήρεμης σκέψης του στην απόφαση ή στην εκτέλεση του κακούργηματος της ανθρωποκτονίας από πρόθεση, προκύπτει μεταξύ άλλων, από τις ειδικότερες συνθήκες υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, όπως από το ότι η διάπραξη έγινε με οργάνωση, μεθοδικότητα και βάσει καλά οργανωμένου σχεδίου (ΑΠ 889/2015). Σε κάθε περίπτωση, το Δικαστήριο δεν υποχρεούται να διαλάβει ειδικά και εμπεριστατωμένη αιτιολογία για την ανυπαρξία βρασμού ψυχικής ορμής, εφόσον δεν υποβλήθηκε σχετικός ισχυρισμός από τον κατηγορούμενο και μάλιστα κατά τρόπον ορισμένο (ΑΠ 284/2010, ΑΠ 1935/2001).

II. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠΔ ειδικά και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεως κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Π.Δ., όταν εκτίθενται σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα, χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα προκύψαντα από την αποδεικτική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικοί συλλογισμοί υπαγωγής των αποδειχθέντων περιστατικών στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του σκεπτικού με το διατακτικό της απόφασης, τα οποία αποτελούν ενιαίο σύνολο. Ειδικώς, ως προς τα αποδεικτικά μέσα που ελήφθησαν υπόψη από το δικαστήριο για την καταδικαστική του κρίση, για την πληρότητα της αιτιολογίας αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός τους, χωρίς να απαιτείται και αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τι προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει, όμως, να προκύπτει, ότι το δικαστήριο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά. Η υποχρέωση για συγκριτική στάθμιση και αξιολογική συσχέτιση του περιεχομένου όλων των αποδεικτικών μέσων, επιβάλλεται από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 177 παρ.1 και 178 Κ.Π.Δ. Το αποτέλεσμα του συσχετισμού, της συνεκτίμησης, της συγκριτικής στάθμισης και της συναξιολόγησης των αποδεικτικών μέσων, δηλαδή από ποιο αποδεικτικό μέσο πείσθηκε τελικά το Δικαστήριο, δεν ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο. Πλην όμως, όταν υπάρχουν αντιφατικά ή διαφορετικά αποδεικτικά μέσα, πρέπει στην αιτιολογία να αναφέρεται γιατί το δικαστήριο πείσθηκε από το συγκεκριμένο και όχι από το άλλο αντίθετο. Ο αναιρετικός έλεγχος εστιάζεται στο αν το Δικαστήριο προέβη σε λειτουργικό συσχετισμό, συνεκτίμηση και συναξιολόγηση του περιεχομένου όλων των αποδεικτικών μέσων και όχι επιλεκτικά μερικών μόνον εξ αυτών. Όταν δε, εξαιρούνται ορισμένα από τα αποδεικτικά μέσα, δεν σημαίνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα. (ΑΠ 185/2022). Όμως, δεν αποτελούν λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη εκτίμηση και αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και των εγγράφων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη συσχέτισης των αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους, η αμφισβήτηση ή η απόκρουση του αποδεικτικού πορίσματος, στο οποίο κατέληξε το Δικαστήριο, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της έλλειψης αιτιολογίας ή της εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου και της έλλειψης νόμιμης βάσης, πλήττεται η αναιρετικός ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας (ΑΠ 777/2022, ΑΠ 910/2022, ΑΠ 2037/2021, ΑΠ 652/2021). Ειδικώς, το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 178 παρ.1 στοιχ. γ του ΚΠΔ αποδεικτικό μέσο της πραγματογνωμοσύνης, η οποία διατάσσεται κατά το άρθρο 183 του ίδιου Κώδικα, υπό προϋποθέσεις, από τον ανακριτικό υπάλληλο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση των διαδίκων ή του εισαγγελέα και αποσκοπεί στην ενίσχυση της κρίσεως του δικαστή, όταν ανακύπτει ζήτημα το οποίο απαιτεί εξειδικευμένες γνώσεις ενός προσώπου, αποτελεί ιδιαίτερο και αυτοτελές αποδεικτικό μέσο, διακρινόμενο των εγγράφων. Ως ιδιαίτερο δε είδος αποδεικτικού μέσου, η πραγματογνωμοσύνη πρέπει να προκύπτει από την αιτιολογία της αποφάσεως ότι λήφθηκε και αυτή υπόψη, όπως αυτό συμβαίνει όχι μόνο όταν αυτή μνημονεύεται ειδικώς μεταξύ των αποδεικτικών μέσων, αλλά και όταν προκύπτει αναμφίβολα από τις παραδοχές της αποφάσεως ότι τα πορίσματα της πραγματογνωμοσύνης έγιναν δεκτά από το δικαστήριο και, σε κάθε περίπτωση, δεν είναι αντίθετα με αυτές (ΑΠ 1226/2015, ΑΠ 569/2015, ΑΠ 455/2010, ΑΠ 1113/2009). Διαφορετικά, δεν προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη του και το ιδιαίτερο αυτό αποδεικτικό μέσο, μη αρκούσης της γενικής αναφοράς στα έγγραφα, και ιδρύεται ο λόγος αναιρέσεως για έλλειψη αιτιολογίας. Δεν αποτελεί όμως το ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο της πραγματογνωμοσύνης του άρθρου 178 παρ. 1 στοιχ. γ' του ΚΠΔ η "Έκθεση Αποτελέσματος Άρσης Απορρήτου Τηλεφωνικών Επικοινωνιών", την οποία συντάσσει ο Ανακριτής, κατ' άρθρο 251 του ΚΠΔ, σχετικώς με τα στοιχεία που προκύπτουν ή δεν προκύπτουν, αναφορικά με την υπό διερεύνηση αξιόποινη πράξη, από τα χορηγούμενα σε ηλεκτρονική μορφή διαθέσιμα στοιχεία και την ακρόαση όλων των επικοινωνιών, που έχουν συλλεγεί, κατ' άρθρο 22 του ν. 4249/2014, μετά από νόμιμη (με Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών) άρση του απορρήτου τηλεφωνικών επικοινωνιών του κατηγορουμένου, από τα όργανα της αρμόδιας Διεύθυνσης Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (Δι.Δ.Α.Π.) της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά αποτελεί απλό έγγραφο της δικογραφίας και ως εκ τούτου, αρκεί η αναφορά των εγγράφων στα κατ' είδος μνημονευόμενα αποδεικτικά μέσα, για την απόδειξη ότι λήφθηκε και η "έκθεση έρευνας" υπόψη από το Δικαστήριο της ουσίας για τον σχηματισμό της κρίσης του. Περαιτέρω, το προβλεπόμενο από τη διάταξη του άρθρου 178 παρ.1 στοιχ.β του ΚΠΔ αποδεικτικό μέσο της αυτοψίας, η οποία διενεργείται, από ανακριτικό υπάλληλο, το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο, όταν υπάρχουν ενδείξεις (άρθρο 179 ΚΠΔ) για την τέλεση κάποιου εγκλήματος, κατά τα άρθρα 180 επ. του ίδιου Κώδικα σε τόπους, πράγματα ή ανθρώπους για να βεβαιωθούν η τέλεση και οι περιστάσεις του εγκλήματος, αποτελεί ιδιαίτερο και αυτοτελές είδος αποδεικτικού μέσου, διακρινόμενο των εγγράφων και ως εκ τούτου, πρέπει για τη δημιουργία βεβαιότητας ότι έλαβε και την έκθεση αυτοψίας υπόψη του το Δικαστήριο, να αναφέρεται ειδικά στην αιτιολογία, μεταξύ των αποδεικτικών μέσων που αξιολογήθηκαν ή να προκύπτει από τα εκτιθέμενα περιστατικά ότι το Δικαστήριο την έλαβε υπόψη του και τη συνεκτίμησε με τα άλλα αποδεικτικά μέσα, κατά τρόπο αναμφισβήτητο (ΑΠ 569/2015, ΑΠ 1113/2009, ΑΠ 351/2009). Διαφορετικά, αν δηλαδή δεν μνημονεύεται μεταξύ των αποδεικτικών μέσων, δεν προκύπτει βεβαιότητα ότι το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του και το ιδιαίτερο αυτό αποδεικτικό μέσο, χωρίς να αρκεί η αναφορά στα έγγραφα, και ιδρύεται ο προαναφερόμενος λόγος αναιρέσεως. Δεν ισχύει όμως, το ίδιο και για την "έκθεση έρευνας ιδιωτικού χώρου κατά την ημέρα" που δεν αποτελεί ιδιαίτερο και αυτοτελές είδος αποδεικτικού μέσου, αφού την συντάσσει ο ανακριτής που διενήργησε την ανακριτική πράξη της έρευνας, κατ' άρθρο 253 ΚΠΔ, με σκοπό τη συλλογή και διατήρηση των αποδείξεων και την εξασφάλιση των ιχνών του εγκλήματος και αποτελεί απλό έγγραφο της δικογραφίας και ως εκ τούτου, αρκεί η αναφορά των εγγράφων στα κατ'είδος μνημονευόμενα αποδεικτικά μέσα, για την απόδειξη ότι λήφθηκε και η "έκθεση έρευνας" υπόψη από το Δικαστήριο της ουσίας για τον σχηματισμό της κρίσης του.

III. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 329, 331, 333 παρ.2, 364 και 369 του ΚΠΔ, προκύπτει ότι η λήψη υπόψη και η συνεκτίμηση από το δικαστήριο της ουσίας, ως αποδεικτικού στοιχείου, για το σχηματισμό της κρίσης του περί της ενοχής του κατηγορουμένου, εγγράφων που δεν αναγνώστηκαν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας κατά το άρθρο 171 παρ.1 εδ. δ' του ίδιου Κώδικα, που ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α' ΚΠΔ λόγο αναιρέσεως, διότι έτσι παραβιάζεται η άσκηση του κατά το άρθρο 358 του ίδιου Κώδικα δικαιώματος του κατηγορουμένου να προβαίνει σε δηλώσεις, παρατηρήσεις και εξηγήσεις, σχετικά με το εν λόγω αποδεικτικό μέσο, (ΑΠ 809/2022, ΑΠ 655/2021), αλλά και η δημοσιότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο, που ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Γ' λόγο αναιρέσεως, εκτός αν τα έγγραφα αποτελούν στοιχεία του κατηγορητηρίου ή το υλικό αντικείμενο του εγκλήματος ή είναι έγγραφα διαδικαστικά ή αναφέρονται απλώς διηγηματικά στην απόφαση ή το περιεχόμενό τους προκύπτει από άλλα αποδεικτικά μέσα. (ΑΠ 560/2020, ΑΠ 192/2020, 618/2019, ΑΠ 911/2017, ΑΠ 242/2011). Εξάλλου, η ανάγνωση εγγράφου δεν απαιτείται να προκύπτει μόνο από τη ρητή μνεία του στο οικείο

μέρος των πρακτικών της δίκης, όπου αναφέρονται τα αναγνωσθέντα έγγραφα, αλλά αρκεί να προκύπτει αυτή από το όλο περιεχόμενο των πρακτικών της δίκης ή από τις αιτιολογίες της προσβαλλόμενης απόφασης (ΑΠ 68/2022, ΑΠ 560/2020). Περαιτέρω, αναγνωστέα έγγραφα είναι τα έγγραφα, τα οποία είτε έχει συμπεριλάβει ο εισαγγελέας που συνέταξε το κατηγορητήριο ή επιμελήθηκε την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο, είτε υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας, από τους διαδίκους, τον εισαγγελέα ή και από κάποιον μάρτυρα.

IV. Η απαιτούμενη δε, από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ. 3 του Συντ και 139 του ΚΠΔ, ειδική και εμπειρισταωμένη αιτιολογία που πρέπει να παρατίθεται, εκτός από την κύρια επί της ενοχής απόφαση, στις οριστικές ή παρεμπιπτούσες αποφάσεις ή σε αυτές που η έκδοσή τους έχει αφαιρεθεί στη διακριτική, ελεύθερη ή ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου, εκτείνεται και στους αυτοτελείς ισχυρισμούς, δηλαδή, αυτούς, που προβάλλονται από τον κατηγορούμενο ή το συνήγορό του, σύμφωνα και με τη διάταξη του άρθρου 171 παρ.2 του ΚΠΔ σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 333 παρ.2 εδ. α και β ίδιου Κώδικα και κατατείνονται στην άρση του άδικου χαρακτήρα της πράξης ή στον αποκλεισμό ή στη μείωση της ικανότητας προς καταλογισμό ή στην εξάλειψη του αξιόποινου ή στη μείωση της ποινής. Όσον αφορά δε, τους αρνητικούς ισχυρισμούς του κατηγορούμενου, δηλαδή, εκείνους με τους οποίους αρνείται (γενικά ή ειδικά) ή αποκρούει στοιχεία της κατηγορίας, λόγω της φύσης τους, αντιμετωπίζονται με την κύρια αιτιολογία της απόφασης για την ενοχή, πλην όμως υπό το πρίσμα των ρυθμίσεων του νέου ΚΠΔ, που με την πρόβλεψη, κατά την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 171, απόλυτης ακυρότητας στις περιπτώσεις παραβίασης υπερασπιστικών εκφάνσεων του δικαιώματος ακρόασης, που παρέχεται στον κατηγορούμενο, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 177 ΚΠΔ, στο οποίο τυποποιείται ιστορικά η αρχή της ηθικής αποδείξης και 178 ΚΠΔ, (στο οποίο ενσωματώθηκε το πρώτο εδάφιο του άρθρου 179 του προϊσχύσαντος ΚΠΔ) και το οποίο αφορά στο απεριόριστο των αποδεικτικών μέσων και στην υποχρέωση των δικαστικών προσώπων να ερευνούν με επιμέλεια κάθε στοιχείο ή αποδεικτικό μέσο που επικαλέστηκε υπέρ αυτού ο κατηγορούμενος, αν αυτό είναι χρήσιμο για να εξακριβωθεί η αλήθεια, αλλά και να εξετάζουν αυτεπαγγέλτως όλα τα αποδεικτικά μέσα, καθώς και κάθε στοιχείο που αφορά την προσωπικότητα του κατηγορούμενου στα πλαίσια των αυτονόητα απορρευουσών από το τεκμήριο αθωότητας αρχών της μη υποχρέωσης του κατηγορούμενου να αποδείξει την αθωότητά του και της αρχής in dubio pro reo, διαμορφώνεται μια ορθότερη από συστηματική άποψη κεντρική αρχή για τη διαχείριση του αποδεικτικού υλικού, κατά τον σχηματισμό της δικανικής πεποίθησης, η οποία αντανάκλα πληρέστερα την άρρηκτη σχέση του δικαιώματος υπεράσπισης με το δικαίωμα ακρόασης και αποδίδει την πραγματική νομική διάσταση του δικαιώματος αυτού ως υπερασπιστικού δικαιώματος που αξιώνει τυπικά και ουσιαστικά ίση προστασία (Αιτιολογική έκθεση Ν. 4620/2019 - Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σελ.52-56). Τούτων παρέπεται, ότι οι αρνητικοί της κατηγορίας ισχυρισμοί του κατηγορούμενου εξακολουθούν, λόγω της φύσης τους, ως συνδεδεμένοι με στοιχεία τόσο της αντικειμενικής, όσο και της υποκειμενικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης που εκδικάζεται, να αντιμετωπίζονται με την κύρια αιτιολογία της απόφασης για την ενοχή, πλην όμως, εντασσόμενοι στην παραπάνω κεντρική αρχή για τη διαχείριση του αποδεικτικού υλικού κατά τον σχηματισμό της δικανικής πεποίθησης, απαιτούν ευρύτερη και αυτεπάγγελη έρευνα, στα πλαίσια των ως άνω αρχών κάθε αποδεικτικού στοιχείου για την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας και τη θεμελίωση σε αυτή της τελικής κρίσης του Δικαστηρίου. (ΑΠ 32/2021, ΑΠ 337/2021). V. Τέλος, κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ, λόγω αναίρεσως της αποφάσεως αποτελεί και η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, εσφαλμένη δε εφαρμογή συντρέχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε σωστά τα πραγματικά περιστατικά, που δέχθηκε ότι προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στη διάταξη που εφάρμοσε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η διάταξη αυτή παραβιάζεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό του διατακτικού με το σκεπτικό αυτής και ανάγεται στα στοιχεία και στην ταυτότητα του οικείου εγκλήματος, έχουν εμφολωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση (ΟΛ ΑΠ 2/2011 ΚΑΙ 3/2008, ΑΠ 68/2022). Στην προκειμένη περίπτωση, από την παραδεκτή επισκόπηση, για τις ανάγκες του αναίρετικού ελέγχου, της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Δικαστήριο μετά από συνεκτίμηση όλων των αποδεικτικών μέσων, τα οποία κατ'είδος αναφέρει ("ανωμοτί κατάθεση της παρισταμένης προς υποστήριξη της κατηγορίας και ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, που περιέχονται στα ενσωματωμένα στην προσβαλλόμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, ανάγνωση των ενσωματωμένων στην εκκαλούμενη απόφαση πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία αναγνώσθηκαν στο ακροατήριο και καταχωρήθηκαν στα ίδια πρακτικά, μεταξύ των οποίων οι από 16-5-2011, 10-08-2011 και 17-5-2013 εκθέσεις γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της ειδικής δικαστικής και αναλυτικής γραφολόγου Ε. Γ.-Τ., η από 15-4-2010 έκθεση γραφολογικής γνωμοδότησης της Δικαστικής Γραφολόγου Μ.-Μ. Κ. και η από 15-6-2013 έκθεση γραφολογικής διερεύνησης του ειδικού δικαστικού και αναλυτικού γραφολόγου Γ. Γ., σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορούμενου") και μετά από παράθεση νομικών σκέψεων, δέχθηκε στο σκεπτικό του, επί λέξης τα εξής: "...Η Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Μ.-Φ.-Ε., την οποία στον κοινωνικό κύκλο της αποκαλούσαν με το υποκοριστικό όνομα Μ., γεννήθηκε το έτος 1932 στο Τ. της Γ., στη συνέχεια δε εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα και διατηρούσε σχολή χορού (μπαλέτου) στην ..., όπου και διέμενε. Στις αρχές του έτους 1990, εγκατέλειψε την Αθήνα και εγκαταστάθηκε μόνιμα στην ... του Νομού ..., στην οικία του αδελφού της Γ. Κ., διατηρούσε δε αρχικά επαφή με την αδελφή της Ε. Β., η οποία διέμενε στη ..., ενώ είχε αναπτύξει φιλικές σχέσεις με την Ε. Α., κάτοικο .... Όμως, μετά τον θάνατο του αδελφού της, που συνέβη τον Ιούλιο του έτους 1991, η Ι.-Μ.-Ε. Κ. απομακρύνθηκε από την αδελφή της Ε. Β., συνεχίζοντας να διατηρεί φιλικές σχέσεις με την Ε. Α., αργότερα δε και με τη σύζυγο του εξαδέλφου της, Α. Κ., η οποία επίσης διέμενε στην .... Ο κατηγορούμενος, ο οποίος ήταν κάτοικος ... και γνώριζε πολύ καλά την περιοχή, είχε γνωρίσει αρχικά τη μητέρα της Ι.-Μ.-Ε. Κ. και αφού κέρδισε την εμπιστοσύνη της, τη βοηθούσε στη διαχείριση των ακινήτων της. Έτσι, τον γνώρισε η Ι.-Μ.-Ε. Κ. και ήδη από το έτος 1997 είχε συνδεθεί μαζί του με στενή φιλία, έχοντας σ'αυτόν πλήρη εμπιστοσύνη. Μάλιστα, η Ι.-Μ.-Ε. Κ. είχε εκμυστηρευθεί στις φίλες της Ε. Α. και Α. Κ., ότι ήταν ερωτευμένη μαζί του και ότι διατηρούσαν και ερωτική σχέση, το ίδιο δε είχε αναφέρει αργότερα και στη δικηγόρο της, Κ. Κ., δικηγόρο .... Αφού δε ο κατηγορούμενος κέρδισε την πλήρη εμπιστοσύνη της, η Ι.-Μ.-Ε. Κ. του ανέθεσε τη διαχείριση της περιουσίας της, την οποία είχε κληρονομήσει από τη μητέρα της και κατά το μεγαλύτερο μέρος της από το δεύτερο σύζυγο της τελευταίας, Α. Μ., υπογράφοντας τα απαραίτητα συμβολαιογραφικά έγγραφα. Ειδικότερα, με το με αριθμό .../...-1997 συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου ... Α.-Ι. Κ.-Π., δόθηκε στον κατηγορούμενο από την Ι.-Μ.-Ε. Κ., η εντολή να προβεί σε δήλωση αποδοχής κληρονομιάς ορισμένων ακινήτων και περαιτέρω, να μεταβιβάσει αυτά, στο όνομα και για λογαριασμό της σε τρίτους. Μεταξύ των εν λόγω ακινήτων, περιλαμβάνονταν και ένα αγροτεμάχιο, εμβαδού 128.000 τ.μ., που βρίσκεται στην ..., στη θέση "...", το οποίο ο κατηγορούμενος στις ...1998, δυνάμει του ως άνω πληρεξουσίου, μεταβίβασε κατά κυριότητα, λόγω πώλησης, στον Γ. Κ., με το με αριθμό .../...1998 συμβόλαιο του Συμβολαιογράφου ... Γ. Α., που μεταγράφηκε στον τόμο... με αριθμό ... στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου ... .., αντί συνολικού τιμήματος ενενήντα επτά εκατομμυρίων (97.000.000) δραχμών (ήτοι 284.666,18 ευρώ), το οποίο ο κατηγορούμενος εισέπραξε σε μετρητά. Επίσης, με το με αριθμό .../...1999 συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου ... Π. Λ., δόθηκε στον κατηγορούμενο από την Ι.-Μ.-Ε. Κ., η εντολή να προχωρήσει στη σύνταξη συμβολαίου πώλησης για λογαριασμό της, ενός αγροτεμαχίου εμβαδού 5.058,61 τ.μ., το οποίο αποτελούσε τμήμα μίας μεγαλύτερης έκτασης 40 στρεμμάτων, που βρίσκεται στην ..., στη θέση "...", έναντι τιμήματος που θα εισέπραττε ο ίδιος ο κατηγορούμενος και θα το απέδιδε στην Κ.. Πράγματι, ο κατηγορούμενος στις ...2001, εμφανίστηκε ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Ν. Λ. και ως πληρεξούσιος, κατά τα ανωτέρω, της Κ., μεταβίβασε λόγω πώλησης στην εταιρία με την επωνυμία "...", νομίμως εκπροσωπούμενη από τον Κ. Π., με το με αριθμό .../...2001 συμβόλαιο του ίδιου συμβολαιογράφου, που μεταγράφηκε στον τόμο .. με αριθμό ... στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου ... .., την κυριότητα του συγκεκριμένου ακινήτου, εισπράττοντας ο ίδιος σε μετρητά το τίμημα, ύψους 7.000.000 δραχμών (ήτοι 20.542,92 ευρώ). Ωστόσο, από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο κατηγορούμενος απέδωσε, ως όφειλε, τα χρήματα που εισέπραξε από τις προαναφερόμενες μεταβιβάσεις ακινήτων, στην Ι.-Μ.-Ε. Κ., μέχρι και το φθινόπωρο του έτους 2002, όπου τοποθετούνται χρονικά και τα τελευταία ίχνη ζωής της. Ο κατηγορούμενος, κατά την απολογία του, δικαιολόγησε το γεγονός ότι δεν υπάρχουν παραστατικά από τα οποία να αποδεικνύεται ότι απέδωσε το τίμημα των ανωτέρω πωλήσεων στην Κ., ισχυριζόμενος ότι το τίμημα το εισέπραξε η ίδια η Κ. απευθείας από τους παραπάνω αγοραστής, καθώς ήταν παρούσα και η ίδια κατά την υπογραφή των συμβολαίων. Ο ισχυρισμός όμως αυτός αντρκρούεται από την ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου κατάθεση του μάρτυρα Κ. Π., αγοραστή του δευτέρου από τα ως άνω ακίνητα, ο οποίος κατέθεσε ότι κατά την υπογραφή του σχετικού συμβολαίου, για λογαριασμό της πωλήτριας Κ. παρίστατο μόνον ο κατηγορούμενος, στον οποίο ο ίδιος κατέβαλε το ποσό των 7.000.000

δραχμών σε μετρητά και ότι αυτός (Κ.Π.) ουδέποτε συνάντησε την Κ.. Άλλωστε, αν η Κ. παρίστατο κατά την υπογραφή των άνω συμβολαίων, θα υπέγραφε η ίδια, ως πωλήτρια και δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να γίνουν οι ανωτέρω μεταβιβάσεις από τον κατηγορούμενο, ως πληρεξούσιο αυτής, ο δε κατηγορούμενος δεν δικαιολόγησε πειστικά για ποιο λόγο συμβλήθηκε ο ίδιος ως πληρεξούσιος στις εν λόγω μεταβιβάσεις, ενώ ήταν παρούσα η Κ.. Ο κατηγορούμενος, από το τίμημα που εισέπραξε από τις προαναφερόμενες πωλήσεις, απέδωσε στην Ι.-Μ.-Ε. Κ. ένα πολύ μικρό μέρος, ικανό για την κάλυψη των εξόδων που ήταν απολύτως αναγκαία για τη διαβίωσή της, με αποτέλεσμα αυτή να ζει πολύ λιτό βίο, ενώ της παρείχαν ενίοτε τρόφιμα και ενδύματα οι φίλες και οι γείτονές της, στην ..., όπως προέκυψε από τις καταθέσεις των μαρτύρων Α. Κ. και Κ. Κ.. Για το λόγο αυτό, η Ι.-Μ.-Ε. Κ., ήδη από τις αρχές του έτους 2002, είχε αρχίσει να εκφράζει στην Α. Κ., τη δυσaráσκεια της για τη συμπεριφορά του κατηγορουμένου απέναντί της, αναφέροντας χαρακτηριστικά ότι ενώ διατηρούσε με τον κατηγορούμενο ερωτικές σχέσεις και του είχε δείξει μεγάλη εμπιστοσύνη, τελικά αντιλήφθηκε ότι εκείνος την περιέπαιζε και την εκμεταλλευόταν οικονομικά. Επίσης, η Κ. εκμυστηρεύθηκε στην Α. Κ. ότι είχε αποτανθεί, κατά καιρούς, σε διάφορους δικηγόρους, προκειμένου να ενημερωθεί για την κατάσταση της περιουσίας της, χωρίς όμως κάποιος να αναλάβει τελικά την υπόθεσή της, καθώς η ίδια δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να καλύψει τα έξοδα της δικαστικής διαδικασίας. Το Σεπτέμβριο του έτους 2002, η Κ., συνοδευόμενη από τη φίλη της Ε. Α., επισκέφθηκε το δικηγορικό γραφείο της μάρτυρα, Κ. Κ. και αφού της εξέθεσε τις αμφιβολίες που είχε αναφορικά με την ορθή διαχείριση της περιουσίας της από τον γενικό πληρεξούσιο της-κατηγορούμενο, με τον οποίο, όπως της εκμυστηρεύθηκε, διατηρούσε και ερωτικές σχέσεις, της ανέθεσε, αφενός να προβεί σε έρευνα των βιβλίων μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου ..., σχετικά με την τύχη της ακίνητης περιουσίας της, αφετέρου δε, να διεξάγει την ποινική υπόθεση που εκκρεμούσε στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης σε βάρος της, σε βαθμό κακουργήματος, για το αδίκημα της καταπάτησης δημόσιας δασικής έκτασης, καθώς αυτή φερόταν, με το γενικό πληρεξούσιο που είχε παραχωρήσει στον κατηγορούμενο, να έχει μεταβιβάσει δημόσια δασική έκταση σε τρίτο πρόσωπο, παριστάνοντας ψευδώς ότι επρόκειτο για αγροελαιοπερίβολο, ενώ η ίδια, όπως είχε δηλώσει στη δικηγόρο της, δεν γνώριζε τίποτε σχετικά με αυτό. Πράγματι, η δικηγόρος Κ. Κ., συνοδευόμενη από την Κ. και με το αυτοκίνητο της τελευταίας, μετέβη στο Υποθηκοφυλακείο ..., το Σεπτέμβριο του έτους 2002, όπου η ως άνω δικηγόρος, κατόπιν σχετικής έρευνας στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου, διαπίστωσε ότι είχαν λάβει χώρα οι προαναφερόμενες μεταβιβάσεις ακινήτων της από τον κατηγορούμενο ως πληρεξούσιό της, για τις οποίες εκείνη είχε πλήρη άγνοια, καθώς ουδέποτε ενημερώθηκε από τον κατηγορούμενο, ούτε και έλαβε το τίμημα που εκείνος είχε εισπράξει από την πώληση των ακινήτων αυτών. Λίγες ημέρες αργότερα, περί τα τέλη Σεπτεμβρίου του έτους 2002, η Κ. συναντήθηκε για τρίτη και τελευταία φορά με την παραπάνω δικηγόρο της, στο γραφείο της τελευταίας στο ... και της παρέδωσε έναν φάκελο με έγγραφα. Μεταξύ των εγγράφων αυτών υπήρχαν και αποδείξεις εισπράξης εκ μέρους της Κ., σημαντικών ποσών (20.000.000 δραχμών περίπου) από τον κατηγορούμενο, που αποτελούσαν μέρος του εισπραχθέντος τιμήματος των προαναφερομένων πωλήσεων, πλην όμως, όπως εξήγησε η Κ. στη δικηγόρο της, η ίδια ποτέ δεν εισέπραξε τα αναγραφόμενα ποσά, αλλά εισέπραττε ελάχιστα χρήματα, τα οποία μετά βίας εξασφάλιζαν τη διαβίωσή της, υπέγραφε δε αποδείξεις για εισπράξη μεγαλύτερων ποσών, συμμορφωμένη στις υποδείξεις του κατηγορουμένου. Κατόπιν τούτου, η ως άνω δικηγόρος της πρότεινε να ανακαλέσει το γενικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο που εκείνη είχε παραχωρήσει στον κατηγορούμενο και την ενημέρωσε για τις ενδεικνυόμενες νομικές ενέργειες, επιπροσθέτως δε, της ζήτησε να μεταβεί στο Πταιματοδικείο ..., προκειμένου να παραλάβει την κλήση της για την παροχή ανωμοτί εξηγήσεων, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής εξέτασης που εκκρεμούσε σε βάρος της. Ωστόσο, έκτοτε, ήτοι από τα τέλη του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 2002, η Ι.Μ.Ε. Κ. ουδέποτε επικοινωνήσε με τη δικηγόρο της, ούτε απάντησε στις τηλεφωνικές κλήσεις εκείνης, ενώ δεν εμφανίστηκε ούτε στο Πταιματοδικείο ..., για να παραλάβει την κλήση της, ούτε και ενώπιον οποιασδήποτε δικαστικής Αρχής, όπου κλήθηκε στη συνέχεια, στο πλαίσιο της ανωτέρω αναφερόμενης ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε σε βάρος της. Δηλαδή, από τα τέλη Σεπτεμβρίου του έτους 2002, η Ι.-Μ.-Ε. Κ. εξαφανίστηκε από την ... και ούτε η φίλη της Ε. Α., η οποία λίγες ημέρες μετά μετακόμισε στην Αθήνα, λόγω προβλημάτων υγείας του συζύγου της, ούτε και η σύζυγος του εξαδέλφου της Α. Κ. την είδαν ή είχαν κάποια πληροφορία γ'αυτήν. Ενόψει τούτου, η Α. Κ. ζητούσε επανειλημμένως πληροφορίες από τον κατηγορούμενο για την Κ., εκείνος δε ισχυριζόταν ότι "την είχε στείλει στην Αγγλία", για να υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση στο ισχίο της. Της έδωσε, μάλιστα και έναν αριθμό τηλεφώνου, προκειμένου να επικοινωνήσει μαζί της, ο οποίος όμως, όπως διαπιστώθηκε, δεν αντιστοιχούσε σε συνδρομητή, ενώ, όταν του ανέφερε τις φήμες που κυκλοφορούσαν στην τοπική κοινωνία ότι είχε "τσιμεντάρι" την Κ., αυτός απέφευγε να της απαντήσει και "απλώς γελούσε". Ακολουθώντας, στις αρχές του χειμώνα του έτους 2003, ο κατηγορούμενος μετέφερε με φορτηγό, έπιπλα και προσωπικά αντικείμενα της Κ. από την οικία της στην ... και στη συνέχεια, μεταβίβασε την παραπάνω οικία, λόγω πώλησης, ως πληρεξούσιος της Κ., στη σύζυγο του Γ. Κ., Ε. Β., όπως θα αναφερθεί στη συνέχεια. Περὶ τις αρχές του καλοκαιριού του έτους 2002, η ετεροθαλής αδελφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. (από τον ίδιο πατέρα Α. Κ.), Ε. Β., δέχθηκε ένα τηλεφώνημα από τον υπάλληλο του Δασαρχείου ..., Γ. Ρ., ο οποίος της ανέφερε ότι προσέρχονται στο εν λόγω Δασαρχείο πολίτες, προσκομίζοντας έγγραφα και ζητούν τον αποχαρκτηρισμό εκτάσεων που ανήκουν στην Ι.-Μ.-Ε. Κ., ενώ αυτή έχει εξαφανιστεί προ πολλού και ότι έπρεπε να την αναζητήσουν άμεσα. Την ίδια εποχή τηλεφώνησε στην Ε. Β. και η Α. Κ. και της ανέφερε ότι η "Μ." έχει εξαφανιστεί, ότι στην περιοχή τους διαδίδεται ότι δεν βρίσκεται στη ζωή και ότι πρέπει να δηλώσει στις αρμόδιες αρχές την εξαφάνισή της. Κατόπιν τούτου, η Ε. Β. και ο σύζυγός της Π. Β., στις 24-6-2003, μετέβησαν στο Α.Τ. ... και υπέβαλαν δήλωση εξαφάνισης της Ι.-Μ.-Ε. Κ., σχηματίστηκε δε η με Α.Β.Μ... ποινική προκαταρκτική δικογραφία, προς διερεύνηση της εξαφάνισης, η οποία, όμως, στις 27-5-2004 τέθηκε στο αρχείο (κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ), καθώς θεωρήθηκε εσφαλμένα ότι αυτή δεν είχε εξαφανιστεί ακούσια, αλλά διέφυγε εκουσίως της σύλληψής της. Σημειωτέον ότι, από το έτος 2007, ο ανωτέρω λόγος εξέλιπε, καθώς η Ι.-Μ.-Ε. Κ., δυνάμει της με αριθμό 428/2007 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ..., κηρύχθηκε αθώα για τις αποδιδόμενες σ'αυτήν αξιόποινες πράξεις, γεγονός, μάλιστα, για το οποίο την ενημέρωσε κατά τους ισχυρισμούς του, ο ίδιος ο κατηγορούμενος. Η Ε. Β., παρά την αρχειοθέτηση της υπόθεσης, συνέχισε να αναζητεί την εξαφανισθείσα αδελφή της και επευθύνθηκε στη δημοσιογράφο Α. Ν., η οποία μαζί με τους συνεργάτες της, πραγματοποίησε εκτεταμένες έρευνες στην περιοχή της ... και της ... προκειμένου να εντοπίσει την εξαφανισμένη Ι.-Μ.-Ε. Κ. ή να αποκομίσει πληροφορίες σχετικά με την τύχη αυτής, χωρίς όμως θετικό αποτέλεσμα και έτσι, όλοι όσοι ασχολήθηκαν με τη διερεύνηση των ερευνών, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι, κατά πολύ μεγάλη πιθανότητα, η Ι.-Μ.-Ε. Κ. δεν βρίσκεται πλέον στη ζωή. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος, από την εξαφάνιση της Ι.-Μ.-Ε. Κ. και εφεξής, συνέχισε ανενόχλητος να υλοποιεί το σχέδιό του για τον πλεονεσμό της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ., όπως κρίθηκε αμετάκλητα με τη με αριθμό 30/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία ο κατηγορούμενος κηρύχθηκε ένοχος για ηθική αυτουργία από κοινού σε πλαστογραφία κατ'εξακολούθηση, από την οποία ο υπαίτιος σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του περιουσιακό όφελος, βλάπτοντας τρίτον, με συνολικό όφελος τουλάχιστον 785.562,98 ευρώ και συγκεκριμένα: Ο κατηγορούμενος προσέγγισε μία γυναίκα, της οποίας η εμφάνιση ταίριαζε με αυτή της Ι.Μ.Ε. Κ. (μικρόσωμη, ύψους 1,60 περί τα 70 έτη) και, αφού της παρέδιδε κάθε φορά το δελτίο της αστυνομικής ταυτότητας της Κ., το οποίο, μετά την "εξαφάνισή" της, είχε περιέλθει στα χέρια του, την έπειθε να εμφανίζεται σε διάφορους συμβολαιογράφους και υπαλλήλους, παριστάνοντας κάθε φορά ότι δήθεν είναι η Κ. και να υπογράφει τα απαραίτητα για τις μεταβιβάσεις των ακινήτων έγγραφα. Ειδικότερα: 1) Στην Αθήνα, στις ...2003, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη αυτή γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Σ. Β. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. .../...1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. .../...2003 πληρεξούσιο πώλησης ακινήτου του ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. παρείχε προς τον Γ. Κ. του Ε., την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα, όπως, αντ' αυτής, για λογαριασμό της και με βάση το πληρεξούσιο, πωλήσει προς οποιονδήποτε και με οποιοδήποτε τίμημα και με οποιοσδήποτε όρους και συμφωνίες εγκρίνει ένα ακίνητό της, ήτοι μια πεπλαταιωμένη και ετοιμόρροπη οικία μετά του οικοπέδου της, εκτάσεως τριακοσίων (300) τετραγ. μέτρων περίπου, το οποίο βρίσκεται στην ... του Νομού ..., αξίας αντικειμενικής 29.002,09 ευρώ και να εισπράττει το τίμημα ή και να πιστώνει με αυτό τους αγοραστές. Με την κατάρτιση του πλαστού αυτού εγγράφου είχε σκοπό να παραπλανήσει άλλους σχετικά με την ύπαρξη της πληρεξουσιότητας και της εντολής μεταβίβασης του ως άνω ακινήτου στο πρόσωπο του Γ. Κ.. Το πλαστό αυτό πληρεξούσιο, μετά από κοινή απόφαση με τον κατηγορούμενο, έκανε χρήση και το προσκόμισε ο Γ. Κ., ενώπιον της Συμβολαιογράφου ... Γ. Σ. και ενεργώντας ως δήθεν πληρεξούσιος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., ζήτησε και πέτυχε τη σύνταξη του υπ' αριθ. .../...2003 πωλητηρίου αστικού ακινήτου, δυνάμει του οποίου η κυριότητα του ως άνω ακινήτου - οικοπέδου, εμβαδού 312,02 τ.μ. με την επ' αυτού οικία, εμβαδού 84 τ.μ., μεταβιβάστηκε στη σύζυγο του Γ. Κ., Ε. Β., κουνιάδα της θυγατέρας του κατηγορουμένου. 2) Σε άγνωστο τόπο, κατά το χρονικό διάστημα από ...2003 έως και ...2003 με πειθώ και έναντι

υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα, να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. στις δύο (2) από 08.04.2002 και ....2002 αποδείξεις πληρωμής, με τις οποίες φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. έχει λάβει αντιστοίχως το ποσό των 22.010 ευρώ ή 7.500.000 δρχ. και το ποσό των 6.000.000 δρχ. ως εξόφληση για τη δήθεν πώληση της οικίας της στην ... στον Γ. Κ., έχοντας σκοπό με τη χρήση τους να παραπλανήσει τις αρχές σχετικά με τη νομιμότητα της κατάρτισης του πληρεξουσίου και του συμβολαίου που περιγράφηκε ανωτέρω στην υπό στοιχείο (1) πράξη. 3) Στην Αθήνα, στις ...2003, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Σ. Β. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 ΔΑΤ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. ....2003 πληρεξούσιο πώλησης ακινήτου του ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. παρείχε προς τον Ό. Α. του Γ. την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα, όπως, αντ' αυτής, για λογαριασμό της και με βάση το πληρεξούσιο, πωλήσει προς οποιονδήποτε και με οποιονδήποτε τίμημα και με οποιουδήποτε όρους και συμφωνίες εγκρίνει ένα ακίνητό της, ήτοι ένα ελαιοπερίβολο εκτάσεως εξήντα (60) στρεμμάτων με τριακόσια (300) ελαιόδενδρα, το οποίο βρίσκεται στην ... στη θέση "...", να θέσει τη πλαστή γραφή της στην από 08.07.2003 απόδειξη, να θέσει σε αμφοτέρως τις αποδείξεις την πλαστή σφραγίδα του ... Α.Τ. ..., το οποίο με την ονομασία αυτή λειτουργούσε έως 01.04.2001 και έκτοτε λειτουργεί ως Β' Α.Τ. ..., να θέσει στην από 08.07.2003 απόδειξη την πλαστή στρογγυλή σφραγίδα με την αναγραφή "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-Δ/ΝΣΗ ΑΣΦ. ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ Α.Τ." και την πλαστή υπογραφή του Αστυνομικού Α' Κ. Ε., ο οποίος βεβαίωνε δήθεν το γνήσιο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ., παρά το ότι ο αστυνομικός αυτός ουδέποτε υπηρέτησε στο αστυνομικό αυτό τμήμα και να θέσει στην από 17.07.2003 απόδειξη την πλαστή στρογγυλή σφραγίδα με την αναγραφή "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-Δ/ΝΣΗ ΑΣΦ. ΑΤΤΙΚΗΣ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ Α.Τ." και την πλαστή υπογραφή του Αστυνομικού Α' Κ. Ν., ο οποίος βεβαίωνε δήθεν το γνήσιο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ., παρά το ότι ο αστυνομικός αυτός υπηρέτησε στο αστυνομικό αυτό τμήμα από ...2000 έως και ...2002, ήτοι σε χρόνο προγενέστερο της δήθεν επικύρωσης, έχοντας σκοπό με τη χρήση τους να παραπλανήσει τις αρχές σχετικά με τη νομιμότητα και εγκυρότητα της κατάρτισης τους πληρεξουσίου συμβολαίου που περιγράφηκε ανωτέρω στην υπό στοιχείο (3) πράξη, με τη δήθεν καταβολή στην Ι.-Μ.-Ε. Κ. του αναλογούντος τιμήματος. 5) Στην Αθήνα, στις ...2004, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Κ. Δ. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 ΔΑΤ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. ....2004 πληρεξούσιο πώλησης ακινήτου του ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. παρείχε προς τον Γ. Γ. του Κ., την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα, όπως, αντ' αυτής, για λογαριασμό της και με βάση το πληρεξούσιο, πωλήσει, μεταβιβάσει, παραχωρήσει και παραδώσει προς την εταιρία με την επωνυμία "Γ. Γ. Τ. Ε. Α. Ε.", με έδρα την Αθήνα, η οποία συστάθηκε με την υπ' αριθ. .../2004 πράξη της Συμβολαιογράφου ... Β. Σ., όπως διορθώθηκε με την υπ' αριθ. .../2004 πράξη της ίδιας Συμβολαιογράφου και μέλη του Δ.Σ. αυτής ήταν ο κατηγορούμενος Δ. Γ. και οι Γ. Γ. και Γ. Κ. (ΦΕΚ τεύχ. ΑΕ και ΕΠΕ, αριθ. φύλ. ....2004), ακόμα και με αυτοσύμβαση, κατά το άρθρο 235 ΑΚ, με οποιουδήποτε όρους και συμφωνίες και τίμημα που αυτός εγκρίνει τα κάτωθι ακίνητα που βρίσκονται όλα στην ... (α) ελαιοπερίβολο σαράντα (40) στρεμμάτων, ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ..., (β) οικόπεδο τριών (3) στρεμμάτων ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ..., (γ) οικόπεδο ενός (1) στρέμματος ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ..., (δ) ελαιοπερίβολο πέντε (5) στρεμμάτων, ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ..., (ε) ελαιοπερίβολο τριών (3) στρεμμάτων, ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ... και (στ) αγροτεμάχιο δύο (2) στρεμμάτων, ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ..., συνολικής αξίας 101.544,91 ευρώ, αλλά πραγματικής τουλάχιστον 150.000 ευρώ κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, με όλα τα δικαιώματά της, προσωπικά και εμπράγματα και τις σχετικές αγωγές και ενστάσεις της κατά την απόλυτη κρίση του. Με την κατάρτιση του πλαστού αυτού εγγράφου είχε σκοπό να παραπλανήσουν άλλους σχετικά με την ύπαρξη της πληρεξουσιότητας και της εντολής μεταβίβασης των ως άνω ακινήτων στο πρόσωπο του Γ. Γ., με σκοπό την παραπέρα διάθεσή τους στην εταιρεία συμφερόντων του, έναντι μηδενικού στην πραγματικότητα τιμήματος. Το πλαστό αυτό πληρεξούσιο, στις 23.02.2007 ο Γ. Γ. το προσκόμισε ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Κ. Δ. και ενεργώντας ως δήθεν πληρεξούσιος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., ζήτησε και πέτυχε τη σύνταξη του υπ' αριθ. 3.678/23.02.2007 πωλητηρίου αστικού ακινήτου, το οποίο μεταγράφηκε στον τόμο 71 με αριθμό 83 των βιβλίων μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου ..., δυνάμει του οποίου η κυριότητα των ως άνω ακινήτων, όπως η έκταση αυτών προέκυψε από νεότερη εμβαδομέτρηση, περιήλθε στην κυριότητα της εταιρείας με την επωνυμία "Γ. Γ. Τ. Ε. Α. Ε.", η οποία είναι συμφερόντων του, καθώς στο Δ.Σ. αυτής συμμετείχε και ο κατηγορούμενος Δ. Γ. (ΦΕΚ τεύχ. ΑΕ και ΕΠΕ, αριθ. φύλ. ....2006). Ήτοι μεταβιβάστηκαν (α) ελαιοπερίβολο 41.483,75 τ.μ. στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 51.254 ευρώ, (β) αγροτεμάχιο 3.018,39 τ.μ., στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 9.562,28 ευρώ, (γ) αγροτεμάχιο 892,64 τ.μ. στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 1.413,94 ευρώ, (δ) ποσοστό 1/2 εξ αδιαίρετου αγροτεμαχίου 13.586,53 τ.μ. στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 8.018,75 ευρώ, (ε) αγροτεμάχιο 3.009,39 τ.μ. στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 18.574,55 ευρώ και (στ) αγροτεμάχιο 2.061,08 τ.μ. στη θέση ..., αντί φερόμενου τιμήματος 12.721,39 ευρώ. 6) Στην Αθήνα, στις ...2004, με πειθώ και έναντι αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Κ. Δ. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 ΔΑ.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. ....2004 ειδικό πληρεξούσιο του ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. παρείχε προς τον δικηγόρο του Πρωτοδικείου ... Χ. Β. την εντολή και πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα, όπως, αντ' αυτής, για λογαριασμό της και με βάση το πληρεξούσιο να παρίσταται σε όλα τα δικαστήρια, οποιουδήποτε βαθμού και σε κάθε αρχή δικαστική, διοικητική κλπ., να ασκεί κάθε ένδικο βοήθημα και ένδικο μέσο και να το υποστηρίζει στα αρμόδια όργανα και να ασκήσει αναίρεση ενώπιον του Αρείου Πάγου κατά του υπ' αριθ. 193/2004 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών ... και να την εκπροσωπήσει κατά τη συζήτηση αυτής. Με το έγγραφο αυτό είχε σκοπό, στα πλαίσια του γενικότερου σχεδίου του περί σφετερισμού του συνόλου της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. να εμφανίσει αυτήν ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές, παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη είχε εξαφανιστεί, διότι δεν βρισκόταν στη ζωή. 7) Στην Αθήνα στις ...2004, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον του Συμβολαιογράφου ... Κ. Δ. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 ΔΑ.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. ....2004 ειδικό πληρεξούσιο του ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. διόριζε ειδικούς πληρεξουσίου, αντιπροσώπους και αντικλήτους (α) τον κατηγορούμενο Δ. Γ. και (β) τον Α. Ρ. του Γ., δικηγόρο ..., και τους παρείχε την ειδική εντολή και πληρεξουσιότητα και δικαίωμα, όπως, αντ' αυτής, για λογαριασμό της είτε από κοινού είτε χωριστά ο καθένας και με βάση το ανωτέρω πληρεξούσιο να εισπράττουν από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) ή άλλο ασφαλιστικό φορέα η Επικουρικό ταμείο ή από τράπεζα ή από ταχυδρομείο κάθε ποσό που δικαιούται αυτή ως σύνταξη, επιδόματα, νοσήλια κ.λ.π., είτε σε μετρητά είτε σε επιταγές και να καταβάλλουν στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας κάθε ποσό που τυχόν οφείλει αυτή και να πωλήσουν μεταβιβάσουν, παραχωρήσουν και παραδώσουν προς οποιονδήποτε και οποιουδήποτε τίμημα και με οποιουδήποτε όρους και συμφωνίες εγκρίνουν ένα ακίνητό της, εκτάσεως δέκα (10) περίπου στρεμμάτων ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, το οποίο βρίσκεται στη θέση ... ..ς. Με το έγγραφο αυτό είχε σκοπό, στα πλαίσια του γενικότερου σχεδίου του σφετερισμού του συνόλου της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ., να εμφανίσει αυτήν ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη ότι είχε εξαφανιστεί, διότι δεν βρισκόταν στη ζωή. 8) Στην Αθήνα, κατά το χρονικό διάστημα από 11.10.2004 έως 16.10.2004, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην

άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., να θέσει την πλαστή υπογραφή της Α. Γ., με την οποία αυτή και ως υπάλληλος του ΚΕΠ του Δήμου Αθηναίων, δήθεν βεβαίωνε το γνήσιο υπογραφής της ανωτέρω, να θέσει πλαστή σφραγίδα με την ένδειξη "Βεβαιώνεται το γνήσιο της υπογραφής" σε μία γραμμή, ενώ στη γνήσια αναγράφεται σε δύο γραμμές "Βεβαιώνεται το ιδιόχειρο της υπογραφής", να θέσει πλαστή στρογγυλή σφραγίδα με την αναγραφή "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ-ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ" στην από 11.10.2004 εξουσιοδότηση, βάσει της οποίας φερόταν να εξουσιοδοτεί τον δικηγόρο ... Μ. Η., όπως αντ' αυτής και για λογαριασμό της εισπράξει από τον Ο. Γ.Α. ή το ταχυδρομείο τη σύνταξη που λάμβανε, επίσης να εισπράξει τα ανείσπρακτα ποσά της σύνταξής της και γενικά να υπογράψει και καταθέσει κάθε απαιτούμενο έγγραφο προς το σκοπό αυτό. Με το έγγραφο αυτό είχαν σκοπό να παραπλανήσουν τον Ο ΓΑ σχετικά με το ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. βρισκόταν εν ζωή και δικαιούνταν τη σύνταξή της, προκειμένου να την εισπράξει αυτός. Την πλαστή αυτή εξουσιοδότηση, κατ'εντολήν του κατηγορουμένου, έκανε χρήση και την προσκόμισε στις ....2004 στον ΟΓΑ ο Ή. Μ., υποβάλλοντας την υπ' αριθμ πρωτοκ. .../...2004 αίτηση αλλαγής τρόπου πληρωμής της σύνταξης, ως δήθεν πληρεξούσιος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., αιτούμενος την επαναχορήγηση της σύνταξης και την αποστολή της στην Αθήνα και στην οδό ... αριθ...., όπου διατηρούσε το γραφείο του και έδρευε η εταιρία με την επωνυμία "Γ. Γ. Τ. Ε. Α. Ε.", πετυχαίνοντας με τον τρόπο αυτό να εισπράξει για λογαριασμό του κατηγορουμένου το ποσό των 6.290,11 ευρώ με επιπαγή του Απριλίου του 2005 με αναδρομικά ποσά συντάξεων για ένα έτος, το ποσό των 563,15 ευρώ τον Ιούλιο του 2005, το ποσό των 408,68 ευρώ το Νοέμβριο του 2005 και το ποσό των 1.030,21 ευρώ το Δεκέμβριο του 2005, ήτοι συνολικά εισπράξαν το ποσό των 8.292,15 ευρώ.9) Στην Αθήνα, στις ....2006, ο κατηγορούμενος με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον της Συμβολαιογράφου ... Α. Ο. και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. .../ ...1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στο υπ' αριθ. .../...2006 πληρεξούσιο της ως άνω συμβολαιογράφου, με το οποίο φερόταν ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. διόριζε ειδικό πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητό της τον δικηγόρο ... Ή. Μ. του Θ., προς τον οποίο παρείχε την εντολή και πληρεξουσιότητα και το δικαίωμα όπως αντ' αυτής και για λογαριασμό της εισπράττει από τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) ή άλλο ασφαλιστικό φορέα ή Επικουρικό ταμείο ή από τράπεζα ή από ταχυδρομείο κάθε ποσό που δικαιούται αυτή ως σύνταξη, επιδόματα, νοσήλια κλπ., είτε σε μετρητά είτε σε επιπαγές, να καταβάλει στην Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας κάθε ποσό που τυχόν οφείλει αυτή και γενικά να ενεργεί ότι άλλο χρειαστεί μέσα στα πλαίσια των εντολών. Με το έγγραφο αυτό, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει τον ΟΓΑ σχετικά με το ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. βρισκόταν εν ζωή και δικαιούνταν τη σύνταξή της, προκειμένου να την εισπράξει αυτός. Του πλαστού αυτού πληρεξουσίου, κατ'εντολήν του κατηγορουμένου, έκανε χρήση και το προσκόμισε στις ...2006 στον ΟΓΑ ο Ή. Μ., υποβάλλοντας την υπ' αριθμ. πρωτοκ. .../.../ ...2006 αίτηση άρσης αναστολής πληρωμής της σύνταξης, ως δήθεν πληρεξούσιος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., αιτούμενος την επαναχορήγηση της σύνταξης, πετυχαίνοντας με τον τρόπο αυτό να εισπράξει για λογαριασμό του κατηγορουμένου το ποσό των 4.013,45 ευρώ με επιπαγή του Απριλίου του 2007 με αναδρομικά ποσά συντάξεων για ένα έτος, το ποσό των 533,28 ευρώ τον Μάιο του 2007, το ποσό των 266,64 ευρώ τον Ιούνιο του 2007, το ποσό των 399,96 ευρώ τον Ιούλιο του 2007, το ποσό των 266,64 ευρώ τον Αύγουστο του 2007, το ποσό των 266,64 ευρώ τον Σεπτέμβριο του 2007, το ποσό των 266,64 ευρώ τον Οκτώβριο του 2007, το ποσό των 266,64 ευρώ τον Νοέμβριο του 2007, το ποσό των 544,39 ευρώ τον Δεκέμβριο του 2007, το ποσό των 316,80 ευρώ τον Ιανουάριο του 2008, το ποσό των 316,80 ευρώ τον Φεβρουάριο του 2008, το ποσό των 316,80 ευρώ τον Μάρτιο του 2008, το ποσό των 481,80 ευρώ τον Απρίλιο του 2008, το ποσό των 316,80 ευρώ τον Μάιο του 2008 και το ποσό των 316,80 ευρώ τον Ιούνιο του 2008, ήτοι συνολικά εισέπραξαν το ποσό των 8.890,08 ευρώ. Επίσης, με το έγγραφο αυτό, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει την αρμόδια Δ.Ο.Υ. ... για την παραλαβή των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., σχετικά με την υποβολή αυτών από υπαρκτό πρόσωπο, τις οποίες παρέδωσαν στη λογίστρια του κατηγορουμένου Ρ. Μ., την οποία ο Ή. Μ. εξουσιοδότησε στις 27.03.2007 δυνάμει του άνω πλαστού πληρεξουσίου να συντάξει και να καταθέσει φορολογικές δηλώσεις, 10) Στην Αθήνα, στις 13.10.2007, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον της Δ. Ο., υπαλλήλου του Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών του Δήμου Αθηναίων, στα καθήκοντα της οποίας ανάγεται και η βεβαίωση του ιδιοχείρου της υπογραφής των πολιτών και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στην από 12.10.2007 υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, την οποία φερόταν απευθύνει στον κατηγορούμενο Δ. Γ. και στον Α. Χ. και με την οποία φερόταν να δηλώνει ότι είχε εξοφληθεί πλήρως από τον κατηγορούμενο και τον Α. Χ. του Ι. για το τίμημα πώλησης του ακινήτου ιδιοκτησίας της, εκτάσεως δέκα (10) περίπου στρεμμάτων ή όσης έκτασης και αν είναι αυτό, στη θέση ... .., με όλα τα δικαιώματά της, προσωπικά και εμπράγματα δυνάμει του υπ' αριθ. .../...2004 ειδικού πληρεξουσίου του Συμβολαιογράφου Κ. Δ. και ότι ουδεμία απαίτηση έχει ή διατηρεί εναντίον τους. Επί του εγγράφου αυτού η ως άνω υπάλληλος βεβαίωσε παραπλανηθείσα το ιδιόχειρο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ. Με το έγγραφο αυτό ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει μελλοντικά οποιονδήποτε συμβολαιογράφο κατά την προσκόμιση του ως άνω υπ' αριθ. .../...2004 ειδικού πληρεξουσίου του Συμβολαιογράφου Κ. Δ., που έφερε επίσης την πλαστή υπογραφή της, προκειμένου να καταρτιστεί οριστικό συμβόλαιο μεταβίβασης του ακινήτου στο όνομά του, ενώ η πλαστογράφηση του ήταν επίσης ενταγμένη στα πλαίσια του γενικότερου σχεδίου του περί σφετερισμού του συνόλου της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. και της προσπάθειάς του να εμφανίσει αυτήν ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές, παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη είχε εξαφανιστεί, διότι δεν ήταν στη ζωή. 11) Στην Αθήνα, στις 13.10.2007, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον της Δ. Ο., υπαλλήλου του Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών του Δήμου Αθηναίων, στα καθήκοντα της οποίας ανάγεται και η βεβαίωση του ιδιοχείρου της υπογραφής των πολιτών και να παραστήσει ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε. κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. ....1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στην από 12.10.2007 ειδική εξουσιοδότηση με την οποία φερόταν αυτή να διορίζει πληρεξούσιο, αντιπρόσωπο και αντίκλητο της τον δικηγόρο ... Ή. Μ. (ΑΜΔΣΑ ...) στον οποίο έδινε την εντολή, το δικαίωμα και την πληρεξουσιότητα και για λογαριασμό της να παραστεί και να την εκπροσωπήσει ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ... κατά τη δικάσιμο της 15.10.2007 ή σε κάθε μετ' αναβολή δικάσιμο και να υπερασπισθεί αυτήν στην εκκρεμούσα σε βάρος της κατηγορία, να ασκήσει αρμοδίως το ένδικο μέσο της εφέσεως κατά της τυχούσης καταδικαστικής αποφάσεως, να διορίζει και άλλους πληρεξούσιους δικηγόρους ή μη και να τους ανακαλεί και γενικά να ενεργεί και καθετί άλλο που είναι απαραίτητο για την εκτέλεση των παραπάνω εντολών ακόμη και αν δεν αναφέρεται στην εξουσιοδότηση, φερόμενη να δηλώνει ταυτόχρονα ότι αναγνωρίζει όλες τις πράξεις και ενέργειες του πληρεξουσίου της τις σχετικές με τις ανωτέρω εντολές, νόμιμες, έγκυρες, ισχυρές και απρόσβλητες και δεσμευτικές και σαν να έγιναν από αυτήν την ίδια. Επί του εγγράφου αυτού η ως άνω υπάλληλος βεβαίωσε παραπλανηθείσα το ιδιόχειρο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ. Με το έγγραφο αυτό, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό, στα πλαίσια του γενικότερου σχεδίου του περί σφετερισμού του συνόλου της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ., να εμφανίσει αυτήν ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές, παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη από τον Οκτώβριο του 2002 είχε εξαφανιστεί, διότι δεν ήταν στη ζωή. Την πλαστή αυτή εξουσιοδότηση, κατ' εντολήν του κατηγορουμένου, έκανε χρήση και την προσκόμισε ο Μ. Ή. στις 15.10.2007 ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ..., με την ιδιότητα αυτού ως δικηγόρου και εκπροσώπησε, κατ' άρθρο 340 ΚΠΔ, την κατηγορούμενη Ι.-Μ.-Ε. Κ. για την πράξη της απάτης σε βάρος του Δημοσίου από υπαίτιο που διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα, και παρέστη για λογαριασμό της στις συνεδριάσεις της 15.10.2007 και της 16.10.2007, μετά από τις οποίες εκδόθηκε η υπ' αριθ. 428/2007 απόφαση του δικαστηρίου αυτού.12) Σε άγνωστο τόπο, την 01.02.2007 με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α., σε υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, να θέσει με άλλη γραφή τα στοιχεία της ταυτότητάς της, ήτοι στο όνομα το "Ι.-Μ.", στο επώνυμο "Κ.", στο όνομα και επώνυμο πατέρα το "Α.", στο όνομα και επώνυμο μητέρας το "Φ.- Ε.", στην ημερομηνία γέννησης το "...1932", στον τόπο γέννησης το "...", στον ΑΔΤ το "...", στον τόπο κατοικίας το "... και να θέσει με άλλη γραφή τη δήλωσή της, ήτοι "ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΩ ΤΗΝ Τ. Α. ΔΑΤ ..., όπως αντί εμού παραλάβει από τη Δ.Ο.Υ. ... ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΑΚΙΝΗΤΟΥ", να θέσει τη πλαστή γραφή και υπογραφή του Δ. Κ., ο οποίος δήθεν θεώρησε το γνήσιο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και να θέσει πλαστή σφραγίδα του Α.Τ. ... για τη θεώρηση του γνησίου της υπογραφής, την πλαστή στρογγυλή σφραγίδα με την αναγραφή "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ. ΠΕΙΡΑΙΑ". Με το έγγραφο αυτό είχαν σκοπό να παραπλανήσουν τη Δ.Ο.Υ. ..., σχετικά με το ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. ήταν πρόσωπο υπαρκτό και εν ζωή ευρισκόμενο, προκειμένου να λάβουν φορολογική ενημερότητα, την οποία και πράγματι έλαβε ηλεκτρονικά μέσω της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ο Συμβολαιογράφος ... Κ. Δ. κατά τη σύνταξη του υπ' αριθ. .../...2007 συμβολαίου αγοραπωλησίας

αγροτεμαχίου, με το οποίο ο κατηγορούμενος, φερόμενος ως πληρεξούσιος της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α., δυνάμει του υπ' αριθ. .../...1999 συμβολαίου της Συμβολαιογράφου ... Π. Λ.- Χ. μεταβίβασε κατά πλήρη κυριότητα στην εταιρεία "Γ. Γ. Τ. Ε., Ε. Α. Α. Ε.", εκπροσωπούμενη από τον Γ. Γ., ένα αγροτεμάχιο, εμβαδού 57.066 τετρ. μέτρων, κείμενο στη θέση "... της κτηματικής περιφέρειας ...ς.13) Σε άγνωστο τόπο, την 01.02.2007 με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α., σε υπεύθυνη δήλωση του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, να θέσει με άλλη γραφή τα στοιχεία της ταυτότητάς της, ήτοι στο όνομα το "Ι.-Μ.", στο επώνυμο "Κ.", στο όνομα και επώνυμο πατέρα το "Α.", στο όνομα και επώνυμο μητέρας το "Φ.-Ε.", στην ημερομηνία γέννησης το "...-1932", στον τόπο γέννησης το "...", στον ΑΔΤ το "...", στον τόπο κατοικίας το "... και να θέσει με άλλη γραφή τη δήλωσή της, ήτοι "ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΩ ΤΗΝ Τ. Α. ΔΑΤ ..., όπως αντ' εμού καταθέσει φορολογικές δηλώσεις ενώπιον Δ.Ο.Υ. ... και κάθε σχετικό έγγραφο που έχει, σχέση με τη Φ.Δ.", να θέσει την πλαστή γραφή και υπογραφή του Δ. Κ., ο οποίος δήθεν θεώρησε το γνήσιο της υπογραφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και να θέσει πλαστή σφραγίδα του Α.Τ. ... για τη θεώρηση του γνησίου της υπογραφής, την πλαστή στρογγυλή σφραγίδα με την αναγραφή "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΥΝ. ΠΕΙΡΑΙΑ-ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗΜΑ ...". Με το έγγραφο αυτό, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει τη Δ.Ο.Υ. ..., σχετικά με το ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. ήταν πρόσωπο υπαρκτό και εν ζωή ευρισκόμενο, προκειμένου να καταθέσει φορολογικές δηλώσεις αυτής, παρά το ότι αυτή ήδη ήταν από τον Οκτώβριο του 2002 δεν ήταν στη ζωή, προκειμένου να είναι δυνατή η έκδοση στο όνομά της βεβαίωσης φορολογικής ενημερότητας και να καταστεί εφικτή η από μέρους του μεταβίβαση δυνάμει των πλαστών πληρεξουσίων της ακίνητης περιουσίας της.14) Σε άγνωστο τόπο, την 18.03.2004 με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. στο από 18.03.2004 ιδιωτικό συμφωνητικό με το οποίο αυτή φερόταν δήθεν να συμβάλλεται με τον Γ. Γ., να συμφωνεί και να συναποδέχεται ότι ο ανωτέρω έχει καταβάλει σ' αυτήν 36.670 ευρώ τον Ιούλιο του 2003 για πλήρη εξόφληση ελαιοπερι... εκτάσεως 60 στρεμμάτων στη θέση ... ..ς και ότι αυτή δεν έχει άλλη απαίτηση για το κτήμα αυτό και ότι κατέβαλε την 18.03.2004 το ποσό των 30.000 ευρώ ως προκαταβολή από το συνολικό τίμημα των 130.000 ευρώ για την αγορά (α) ελαιοπερίβολου σαράντα(40)στρεμμάτων στη θέση ..., (β) οικοπέδου τριών (3) στρεμμάτων στη θέση ..., (γ) οικοπέδου ενός (1) στρέμματος στη θέση ..., (δ) ελαιοπερίβολου πέντε (5) στρεμμάτων στη θέση ... και (ε) ελαιοπερίβολου τριών (3) στρεμμάτων στη θέση .... Με το πλαστό αυτό έγγραφο, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει τις αρχές σχετικά με την καταβολή του τιμήματος για τη δήθεν νόμιμη συμφωνία μεταβίβασης των ανωτέρω ακινήτων και να εμφανίσουν την Ι.-Μ.-Ε. Κ., ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές, παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη είχε εξαφανιστεί, διότι δεν ήταν στη ζωή.15) Σε άγνωστους τόπους και σε άγνωστους χρόνους, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, στα πλαίσια σφετερισμού της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και συγκάλυψης αφενός του σχεδίου του αυτού και αφετέρου του γεγονότος της εξαφάνισής της και του βέβαιου θανάτου της, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή γραφή και υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α., στη θέση της πρώτης οπισθογράφησης στις ακόλουθες επιταγές εκδόσεως του Γ. Γ. σε διαταγή αυτής, τις οποίες αυτόν είχε εκδώσει και δήθεν παραδώσει στην ίδια ως εξόφληση του τιμήματος αγοραπωλησίας των ακινήτων που αναφέρονται στην υπό στοιχείο (14) πράξη: (α) στην υπ' αριθ. ..., επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "EUROBANK", ποσού 14.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2005 στην Αθήνα, (β) στην υπ' αριθ. ..., επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "EUROBANK", ποσού 7.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2005 στην Αθήνα, (γ) στην υπ' αριθ. ... επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "NOVABANK", ποσού 3.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2004 στην Αθήνα, (δ) στην υπ' αριθ. ..., επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "NOVABANK", ποσού 7.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2004 στην Αθήνα, (ε) στην υπ' αριθ. ... επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "NOVABANK", ποσού 7.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2004 στην Αθήνα, (στ) στην υπ' αριθ. ... επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "NOVABANK", ποσού 7.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2004 στην Αθήνα και (ζ) στην υπ' αριθ. ..., επιταγή της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "NOVABANK", ποσού 12.000 ευρώ, φερόμενης εκδόσεως ...2004 στην Αθήνα. Τις επιταγές αυτές έκανε χρήση ο κατηγορούμενος, καθώς: 1) την ως άνω υπό στοιχείο (α) επιταγή την παρέδωσε στον Ε. Μ. του Α., κάτοχο του υπ' αριθ. Σ ... Δ.Α.Τ, κάτοικο ..., και την εμφάνισε προς πληρωμή στις ...2005 η υπάλληλος αυτού Β. Τ., 2) την ως άνω υπό στοιχείο (β) επιταγή την παρέδωσε στον Ε. Μ., ο οποίος την κατέθεσε σε λογαριασμό που τηρεί στην Τράπεζα "ΑΤΤΙΚΑ BANK", 3) τις ως άνω υπό στοιχεία (γ), (ε) και (στ) επιταγές τις παρέδωσε στον Ε. Μ. και τις κατέθεσε η υπάλληλος αυτού Β. Τ. σε λογαριασμό που τηρεί στην Τράπεζα "ΑΤΤΙΚΑ BANK" κατά τις αναφερόμενες ως άνω ημερομηνίες, 4) την ως άνω υπό στοιχείο (ζ) επιταγή την παρέδωσε στον Π. Β. του Γ., ο οποίος την εμφάνισε για πληρωμή στις ...2004 και 5) την ως άνω υπό στοιχείο (δ) επιταγή την εμφάνισε ο κατηγορούμενος προς πληρωμή στις 17.12.2004. Σε όλες τις ανωτέρω επιταγές, πλην της υπό στοιχείο (ζ) μεσολαβεί οπισθογράφηση πιθανώς ανύπαρκτου προσώπου με στοιχεία "Κ. Κ.", την οποία έθεσε ο κατηγορούμενος για συγκάλυψη των παράνομων πράξεών του, ενώ στην υπό στοιχείο (στ) επιταγή μεσολαβεί οπισθογράφηση της εταιρίας με την επωνυμία "Δ. Σ. Α. & Σ. Ε.Ε.", νόμιμη εκπρόσωπος της οποίας ήταν η Ε. Β.. 16) Στον ..., στις 12.08.2003, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον της Δ.Ο.Υ. ... και να παραστήσει στην υπάλληλο Μ. Φ. ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. .../...1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στις συμπληρωματικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2002 και 2003, τις οποίες και κατέθεσε, διορθώνοντας στο χωρίο "Ε.ΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΑ" και στο στοιχείο "3. Ακαθάριστο τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση" την επιφάνεια των κυρίων χώρων της κατοικίας από 60 τ.μ., που αναγραφόταν στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2002, που κατατέθηκε στις 11.05.2002 στη Δ.Ο.Υ. ... από το λογιστή Ν. Β., σε 84 τ.μ. και στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2003, που κατατέθηκε στις 15.05.2003 στη Δ.Ο.Υ. ... από την άγνωστη γυναίκα η οποία προσποιήθηκε την Ι.-Μ.-Ε. Κ. Με την κατάρτιση των πλαστών αυτών εγγράφων, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει άλλους σχετικά με το ότι ήταν αληθής η βούληση της ανωτέρω σχετικά με τη μεταβίβαση του ακινήτου της και να καταστήσει νομικά εφικτή τη μεταβίβαση αυτή, το οποίο ακίνητο τελικά μεταβιβάστηκε με το υπ' αριθ. .../...2003 πωλητήριο συμβόλαιο αστικού ακινήτου της Συμβολαιογράφου ... Γ. Σ. στην Ε. Β.. 17) Στον ..., στις 15.05.2003, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση στην άγνωστη γυναίκα να εμφανιστεί ενώπιον της Δ.Ο.Υ. ... και να παραστήσει στην υπάλληλο Π. Τ. ότι πρόκειται για την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ.-Μ.-Ε., κάνοντας χρήση του υπ' αριθ. .../...1999 Δ.Α.Τ του Α.Τ. ... και να θέσει την πλαστή υπογραφή αυτής στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2003, την οποία και κατέθεσε. Με το έγγραφο αυτό, ο κατηγορούμενος είχε σκοπό να παραπλανήσει τις δικαστικές αρχές στην έρευνά τους για τις συνθήκες εξαφάνισής της Ι.-Μ.-Ε. Κ., ενώ η πλαστογράφηση του ήταν επίσης ενταγμένη στα πλαίσια του γενικότερου σχεδίου του περί σφετερισμού του συνόλου της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. και της προσπάθειάς του να εμφανίσει αυτήν ως πρόσωπο υπαρκτό στις συναλλαγές, παρά το ότι γνώριζε ότι ήδη είχε εξαφανιστεί, διότι δεν βρισκόταν στη ζωή. Και 18) Σε άγνωστο τόπο, και σε άγνωστο χρόνο, πάντως έως τις 24.06.2003 με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση σε άγνωστο πρόσωπο να θέσει την πλαστή υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. σε αίτηση προς το Δασαρχείο ..., με την οποία αυτή δήθεν αιτούνταν τον χαρακτηρισμό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 998/1979, έκτασης ιδιοκτησίας της 57 στρεμμάτων, η οποία βρίσκεται στη θέση "...-...", την οποία αίτηση και παρέδωσε στον τοπογράφο μηχανικό Ν. Ε., ο οποίος την 24-6-2003 (ημέρα δήλωσης της εξαφάνισής της Κ. από την ετεροθαλή αδελφή της Ε. Β. στο Α.Τ. ...), κατέθεσε στο Δασαρχείο ..., είχε δε σκοπό ο κατηγορούμενος να τη χρησιμοποιήσει για τη μεταβίβαση του ακινήτου αυτού. Το συνολικό όφελος που αποκόμισε ο ανωτέρω κατηγορούμενος από την ανωτέρω αξιόποινη συμπεριφορά του και το σφετερισμό της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. ανέρχεται τουλάχιστον στο ποσό των 785.562,98 ευρώ. Εν τω μεταξύ στο πλαίσιο της διεξαχθείσας κυρίας ανάκρισης για τις ανωτέρω πράξεις, διενεργήθηκε γραφολογικός έλεγχος, κατά τον οποίο ο κατηγορούμενος στην προσπάθειά του να αποπροσανατολίσει τις έρευνες των δικαστικών αρχών, προσκόμισε σειρά επιστολών, τις οποίες δήθεν είχε συντάξει και αποστέλλει η Ι.-Μ.-Ε. Κ., προκειμένου να αποδείξει ότι αυτή ήταν εν ζωή, κατά τον χρόνο κατάρτισης των προαναφερομένων συμβολαίων. Συγκεκριμένα, ο κατηγορούμενος σε άγνωστους τόπους και σε άγνωστους χρόνους, πάντως μετά το τέλος του έτους 2008, με πειθώ και έναντι υπόσχεσης αγνώστου ανταλλάγματος, κατέπεισε και προκάλεσε την απόφαση σε άγνωστη γυναίκα να θέσει την πλαστή γραφή και υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. στις ακόλουθες επιστολές: (α) τη χωρίς ημερομηνία επιστολή προς τον ίδιο τον κατηγορούμενο, με την οποία τον ενημέρωνε ότι βρίσκεται στην Αθήνα για λίγες ημέρες, του έστειλε μια παλιά επιταγή για ενθύμιο και του έγραψε ότι θα επικοινωνήσει με το δικηγόρο για αυτά που του είχε υποσχεθεί και να κανονίσει τους λογαριασμούς της, (β) την από το Μάιο του 2002 επιστολή της προς τον ίδιο τον κατηγορούμενο, η οποία δήθεν συντάχθηκε στο Λονδίνο, (γ) την από 19.04.2006 επιστολή προς τον κατηγορούμενο, η οποία δήθεν συντάχθηκε στην Αθήνα, (δ) την από 28 Φεβρουαρίου επιστολή της προς τον Ή.

M., (ε) την από 28 Φεβρουάριου επιστολή της προς τον ίδιο τον κατηγορούμενο, με την οποία του απέστειλε δήθεν τις από 01.02.2007 δύο (2) πλαστές υπεύθυνες δηλώσεις της, η πλαστικότητα των οποίων περιγράφηκε ανωτέρω υπό στοιχεία (12) και (13), (στ) την από 21-09-07 επιστολή της προς τον Ή. Μ. και (ζ) την από 9-10-07 επιστολή της προς τον Ή. Μ.. Στη συνέχεια, μετά το πέρας της κυρίας ανάκρισης, με το με αριθμό 56/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών ..., παραπέμφθηκαν ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ..., ο κατηγορούμενος καθώς και οι Γ. Κ. του Ε., Γ. Γ. του Κ., Ο. Α. του Γ., Ή. Μ. του Θ. και Ε. Β. του Κ., για να δικαστούν για τις προαναφερόμενες πράξεις. Ακολούθως, με τη με αριθμό 92/2018 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων ..., οι Ο. Α. του Γ., Ή. Μ. του Θ. και Ε. Β. του Κ. κηρύχθηκαν αθώοι, καθώς αποδείχθηκε ότι ενήργησαν εμπιστευόμενοι τους τρεις ως άνω συγκατηγορούμενους τους, χωρίς οι ίδιοι ποτέ να έχουν γνωρίσει την Κ., το έτος 2002, ενώ ο κατηγορούμενος Δ. Γ., καθώς και οι Γ. Κ. του Ε. και Γ. Γ. του Κ., κηρύχθηκαν ένοχοι για τις πράξεις της από κοινού και κατ'εξακολούθηση ηθικής αυτοουργίας σε πλαστογραφία με χρήση κατ'επάγγελμα, καθώς και της απάτης από κοινού κατ'εξακολούθηση και κατ'επάγγελμα, με περιουσιακό όφελος και προξενηθείσα ζημία που υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ. Κατά της ως άνω απόφασης, οι ανωτέρω καταδικασθέντες άσκησαν έφεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερόμενη υπ'αριθμ.30/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου, με την οποία -μεταξύ άλλων- ο παρών κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος για ηθική αυτοουργία που τέλεσε από κοινού με τον Γ. Κ., κατ'εξακολούθηση, στην τελεσθείσα από άγνωστο πρόσωπο πλαστογραφία όλων των προαναφερομένων εγγράφων (πλην του υπ'αριθμ.../...2004 πληρεξουσίου του συμβολαιογράφου Κ. Δ. προς τον δικηγόρο ... Χ. Β., της από ...-2007 εξουσιοδότησης προς τον δικηγόρο ... Ή. Μ., για να εκπροσωπήσει την Κ. ενώπιον Τριμελούς Εφετείου ... και των ως άνω επτά επιστολών, ως προς τις οποίες έπαυσε οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής), με περιουσιακό όφελος και αντίστοιχη προξενηθείσα ζημία που υπερβαίνει συνολικά το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ και ανέρχεται τουλάχιστον στο ποσό των 785.562,98 ευρώ. Όπως δε προεκτέθηκε, ο κατηγορούμενος άσκησε κατά της ως άνω απόφασης αναίρεση επί της οποίας εκδόθηκε η υπ'αριθμ.403/18-3-2022 απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία η προσβληθείσα υπ'αριθμ.30/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου αναίρεθηκε εν μέρει ως προς τον αναιρεσιδόντα -κατηγορούμενο, ήτοι μόνον ως προς τις διατάξεις της περί συνδρομής της επιβαρυντικής περιστάσης της χρήσης των πλαστών εγγράφων και κατ'επέκταση, ως προς τις διατάξεις της περί ποινής του ίδιου, ενώ απορρίφθηκε κατά τα λοιπά η αίτηση αναίρεσης. Ως εκ τούτου, η ανωτέρω απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου έχει καταστεί πλέον αμετάκλητη για τον κατηγορούμενο, καθόσον αφορά την ενοχή του για την αξιόποινη πράξη της ηθικής αυτοουργίας από κοινού σε πλαστογραφία, με όφελος άνω των 120.000 ευρώ και επομένως, η πλαστογραφία όλων των ανωτέρω κρίσιμων εγγράφων, κατ'εντολή του κατηγορούμενου, στο πλαίσιο του σχεδίου του για σφετερισμό της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. είναι γεγονός, που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Εξάλλου, η παρισταμένη προς υποστήριξη της κατηγορίας Ε. Β., με την από 24-1-2014 αίτησή της προς το Ειρηνοδίκαιο ..., είχε ζητήσει την κήρυξη της αδελφής της Ι.-Μ.-Ε. Κ. σε αφάνεια, με ημερομηνία έναρξης αυτής την 1-10-2002, η οποία και κηρύχθηκε με τη με αριθμό 13/2016 απόφαση του παραπάνω Δικαστηρίου. Στη συνέχεια ο κατηγορούμενος με τη με αριθμό 5/2017 αίτησή του προς το Ειρηνοδίκαιο ..., ζήτησε την άρση της κηρυχθείσας αφάνειας της Κ., άλλως τον καθορισμό του χρόνου έναρξης αυτής στην 1η-9-2013, προσκομίζοντας στο ως άνω Δικαστήριο ένορκες βεβαιώσεις και εξετάζοντας στο ακροατήριο μάρτυρες. Συγκεκριμένα προσκόμισε: α) τη με αριθμό .../...2017 ένορκη βεβαίωση της Ε. Μ. ενώπιον του Ειρηνοδίκη ..., στην οποία η Ε. Μ. υποστήριξε ότι η Κ. ζούσε και ήλθε σε αλληπάλληλες διά ζώσης επαφές μαζί της, κατά τα έτη 2004, 2007 και 2008. β) τη με αριθμό .../...2017 ένορκη βεβαίωση του Μ. Λ., ενώπιον συμβολαιογράφου ..., στην οποία ο Μ. Λ. υποστήριξε ότι η Κ. ζούσε και ήλθε σε αλληπάλληλες διά ζώσης επαφές μαζί του, κατά τα έτη 2007, 2008 και 2011, ισχυρισμούς τους οποίους υποστήριξε και κατά την εξέτασή του στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου ..., κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και γ) τη με αριθμό .../...2017 ένορκη βεβαίωση του Α. Γ., ενώπιον του Ειρηνοδίκη ..., στην οποία αυτός υποστήριξε ότι η Κ. ζούσε και ήλθε σε διά ζώσης επαφή μαζί του κατά το έτος 2009. Ωστόσο, το Ειρηνοδίκαιο ..., με τη με αριθμό 13/2017 απόφασή του, δεν έκρινε πειστικά τα ως άνω αποδεικτικά μέσα και απέρριψε την αίτηση του κατηγορούμενου. Κατά της παραπάνω απόφασης, ο τελευταίος άσκησε έφεση ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου ..., κατά τη συζήτηση της οποίας προσκομίστηκαν τα προπαρατιθέμενα πλαστά έγγραφα, ήτοι, συμβολαιογραφικά πληρεξούσια, εξουσιοδοτήσεις και επιστολές της Ι.Μ.Ε. Κ., καθώς και ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων Θ. Π., Δ. Τ. και Ε. Μ. Ζ., οι οποίοι, όπως βεβαίωσαν, δεν γνώριζαν προσωπικά την Κ., αλλά, οι μεν δύο πρώτοι συνάντησαν μία γυναίκα, μετά το έτος 2002, την οποία σύστησαν στον πρώτο ο Γ. Γ. και στον δεύτερο η Ε. Μ., ως την πραγματική Κ., η δε τρίτη δεν συνάντησε ποτέ την Κ. και η ένορκη βεβαίωσή της στηρίχθηκε σε πληροφορία του αποβιώσαντος πατριού της Ν. Κ. και επομένως, δεν ήταν δυνατό να επιβεβαιωθεί ή να διαψευστεί. Κατόπιν τούτου, εκδόθηκε η με αριθμό 45/2019 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση του κατηγορούμενου. Σημειωτέον ότι κανένας από τους ανωτέρω μάρτυρες δεν κλήθηκε από τον κατηγορούμενο στην παρούσα δίκη, ως μάρτυρας υπεράσπισης, οι δε μάρτυρες Ε. Μ. και Δ. Τ., κλήθηκαν ως μάρτυρες κατηγορίας. Από αυτούς, η Ε. Μ. κατέθεσε, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ότι γνώρισε την Ι.-Μ.-Ε. Κ., το έτος 1998, από τον ήδη αποβιώσαντα οικογενειακό φίλο της, Ι. Τ., τότε αστυνομικό διευθυντή Ν...., με αφορμή μια πώληση που έλαβε χώρα μεταξύ αυτού, ως αγοραστή και της Κ., ως πωλήτριας και ότι έκτοτε και μέχρι το έτος 2000, η Κ. επισκεπτόταν, ως πελάτισσα, το κατάστημα ετοιμών ενδυμάτων που αυτή (μάρτυρας) διατηρούσε στον ... Η ίδια μάρτυρας κατέθεσε ότι, μετά το έτος 2000, ξαναείδε την Κ. το έτος 2004, στην κηδεία του παραπάνω φίλου της Ι. Τ., ανάμεσα στο πλήθος, χωρίς να συνομιλήσουν, ενώ αργότερα το έτος 2008, η Κ., συνοδευόμενη από άγνωστο άνδρα, επισκέφθηκε την αγροτουριστική μονάδα-ταβέρνα που διατηρούσε αυτή (μάρτυρας) με την κόρη της, στο ... .., όπου γευμάτισε και μάλιστα της ζήτησε πληροφορίες για το πρόγραμμα "...", μέσω του οποίου αυτή είχε ιδρύσει την επιχείρησή της, καθώς όπως ανέφερε, ενδιαφερόταν να συστήσει κάποια επιχείρηση χορού, ενώ την επόμενη ημέρα, η ίδια (μάρτυρας) συνόδευσε την Κ. στην εταιρία "...", προκειμένου να ενημερωθεί για το εν λόγω πρόγραμμα. Ωστόσο, η παραπάνω κατάθεση δεν κρίνεται αληθής, καθώς η μάρτυρας δεν εξήγησε πειστικά γιατί κανένας άλλος από τους παρευρισκόμενους στην κηδεία του Ι.Τ., ούτε καν ο ίδιος κατηγορούμενος, ο οποίος, επίσης, είχε παραστεί στην εν λόγω κηδεία, δεν είδε την Κ.. Εξάλλου, δεν κρίνονται πειστικά και όσα κατέθεσε η ως άνω μάρτυρας σχετικά με τη συνάντησή της με την Κ., το έτος 2008, στην επιχείρησή της, στο ... .., καθόσον δεν ευσταθεί στη λογική μία γυναίκα ηλικίας 76 ετών, όπως ήταν τότε η Κ., να ενδιαφέρεται για τη σύσταση επιχείρησης μέσω του προγράμματος "...", ούτε ότι η εν λόγω μάρτυρας ασχολήθηκε με τις υποθέσεις μιας ηλικιωμένης και "γραφικής", κατά τους ισχυρισμούς της, γυναίκας, την οποία μάλιστα είχε να δει τέσσερα χρόνια. Εξάλλου, από την κατάθεση του μάρτυρα Δ. Τ., υπεύθυνου τότε της εταιρίας "...", η οποία περιέχεται στα ενσωματωμένα στην εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά συνεδρίασης του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, καμία απόδειξη δεν μπορεί να συναχθεί για το ότι η Κ. ήταν εν ζωή το έτος 2008, καθώς ο εν λόγω μάρτυρας κατέθεσε ότι τον είχε επισκεφθεί η Ε. Μ., συνοδευόμενα μια γυναίκα την οποία και του σύστησε ως Κ., χωρίς, όμως ο ίδιος να έχει ελέγξει την ταυτότητά της και ως εκ τούτου, χωρίς να είναι βέβαιοι ότι επρόκειτο για την Ι.-Μ.-Ε. Κ.. Περαιτέρω, σχετικά με τον χρόνο εξαφάνισης της Ι.Μ.Ε. Κ., ο εξετασθείς ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου μάρτυρας Κ. Δ., γεωπόνος, ο οποίος δραστηριοποιούνταν στο ... .. και είχε εμπορικές συναλλαγές επί σειρά ετών με τον κατηγορούμενο, κατέθεσε ότι ο τελευταίος τον είχε ρωτήσει αν έχει γνωστούς στο ... της Γ., καθώς αναζητούσε μία γυναίκα με το όνομα Ι.-Μ.-Ε. Κ., ο ίδιος δε προσφέρθηκε να τον εξυπηρετήσει, επικοινωνώντας με γνωστά σε αυτόν από την επαγγελματική του δραστηριότητα πρόσωπα, που διέμεναν στη ..., μεταξύ των οποίων και η Χ. Κ., κάτοικος Γ., η οποία περί τις αρχές του έτους 2018 ήλθε στην Ελλάδα και φιλοξενήθηκε από τον ίδιο, στο ... Ν...., μάλιστα δε στις ...2018 εξέδωσε και διαβατήριο στην Αστυνομική Διεύθυνση .... Σύμφωνα με την κατάθεση του εν λόγω μάρτυρα η Χ.Κ. του ανέφερε ότι είχε γνωρίσει την Κ., στην Ελλάδα, πολύ παλαιότερα, τη δεκαετία 1970-1980 και μάλιστα "έκαναν πολύ παρέα", μέχρι που η ίδια (Χ.Κ.) εγκαταστάθηκε μόνιμα στη ..., ενώ η Κ. παρέμεινε στην Ελλάδα και έτσι διακόπηκε η μεταξύ τους επικοινωνία. Ωστόσο, σύμφωνα με την προσκομισθείσα σε επικυρωμένη μετάφραση, από 4-12-2017 υπεύθυνη δήλωση της Χ. Κ., η φιλική σχέση αυτής με την Κ. άρχισε το έτος 1990 στην Αθήνα και διήρκεσε μέχρι και το έτος 2013, όταν η ίδια (Χ. Κ.) φιλοξένησε την Κ. στην οικία της, στην πόλη ... της Γ., κατά το χρονικό διάστημα από 28-5-2013 έως και 28-6-2013-σημειώνοντας, επιπροσθέτως, ότι η Κ. είχε αρνηθεί να δηλώσει την εκεί παραμονή της, όπως είχε υποχρέωση έναντι των γερμανικών Αρχών-οπότε αποχώρησε, συνοδευόμενη από τον συνοδό της, ονόματι "...", αγνώστων λοιπών στοιχείων. Είναι δε αξιοσημείωτο ότι η Χ. Κ. δεν ανέφερε στον παραπάνω μάρτυρα (Κ. Δ.), όπως θα ήταν αναμενόμενο, την πρόσφατη επαφή της με την Κ. και μάλιστα, το γεγονός ότι τη φιλοξένησε επί ένα μήνα στην οικία της, αλλά η πρώτη της απάντηση, σύμφωνα με την κατάθεσή του, μόλις ρωτήθηκε σχετικά από αυτόν, ήταν ότι μετά την εγκατάστασή της στη ... χάρθηκε η επικοινωνία της με την Κ.. Μόνο δε όταν επισημάνθηκε το γεγονός αυτό στον ως άνω μάρτυρα, κατά την ως άνω εξέτασή του, αυτός κατέθεσε συμπληρωματικά ότι η Χ. Κ., σε μεταγενέστερη τηλεφωνική τους επικοινωνία, του ανέφερε ότι φιλοξένησε την Κ. κατά το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα. Με βάση τα προεκτεθέντα, το Δικαστήριο δεν πείστηκε ότι η Κ. συνδεόταν φιλικά με τη Χ. Κ. και μάλιστα, σε τέτοιο βαθμό και χρονική διάρκεια, ώστε να

δικαιολογείται η αφιχνία επίσκεψής της στην οικία της τελευταίας (την ημέρα των γενεθλίων της) και η εκεί φιλοξενία της για χρονικό διάστημα ενός μήνα. Εξάλλου, εάν πράγματι υπήρξε φιλική σχέση μεταξύ των δύο γυναικών, η Χ. Κ. θα είχε την δυνατότητα να επικοινωνήσει με την Κ. για να την ενημερώσει ότι αυτή είχε κηρυχθεί σε αφάνεια στην Ελλάδα, πολύ περισσότερο δε, για να την ενημερώσει ότι την αναζητεί ο κατηγορούμενος, ο οποίος αδίκως κατηγορείται για το θάνατό της, γεγονός που αυτή (Χ. Κ.) είχε πληροφορηθεί από τον ίδιο, στον οποίο μάλιστα φρόντισε να στείλει την ανωτέρω δήλωσή της. Επί πλέον δε θα φρόντιζε να δώσει στον κατηγορούμενο όλα τα απαιτούμενα για τον εντοπισμό της Ι.Μ.Ε. Κ. στοιχεία, ήτοι τη διεύθυνση κατοικίας της και τον αριθμό του τηλεφώνου, με τον οποίο η ίδια (Χ. Κ.) επικοινωνούσε, κατά τους ισχυρισμούς της, με την Κ., καθ' όλο το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα. Περαιτέρω ο μάρτυρας Β. Ρ., που εξετάστηκε ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, κατέθεσε ότι, τη δεκαετία του 1990, γνώρισε τον κατηγορούμενο καθώς και την Κ., μαζί με τον τότε σύντροφό της, Θ. Κ., σχέση την οποία επικαλείται και ο κατηγορούμενος, πλην όμως, ο Θ. Κ. δεν κατέστη δυνατόν να εντοπιστεί, σε κανένα στάδιο της ποινικής διαδικασίας, οι ανωτέρω δε (κατηγορούμενος και μάρτυρας) ισχυρίζονται ότι έχασαν τα ίχνη του, ήδη από το έτος 2011. Αντίθετα με αυτούς, η εξετασθείσα μάρτυρας Α. Κ., η οποία συνδεόταν φιλικά με την Ι.-Μ.-Ε. Κ., δεν κάνει καμία αναφορά στη σχέση της τελευταίας με τον Θ. Κ., αλλά εμφανίζει τον κατηγορούμενο ως ερωτικό σύντροφο της Κ., γεγονός που επιβεβαιώνει στην κατάθεσή της και η δικηγόρος της τελευταίας Κ. Κ.. Ο Β. Ρ. στην κατάθεσή του ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, ανέφερε ότι η τελευταία φορά που είδε την Κ., ήταν στην Αθήνα, τον Απρίλιο του έτους 2009, εντελώς τυχαία, έξω από τη Λυρική Σκηνή, συνοδευόμενη από τον Θ. Κ., χωρίς ωστόσο να είναι σε θέση να περιγράψει την εξωτερική εμφάνιση αυτής. Σημειώτεον ότι ο ίδιος ως άνω μάρτυρας κατέθεσε αίτηση στη γραμματεία του Νοσοκομείου "", προκειμένου να εκδοθεί βεβαίωση ότι η Κ., κατά το έτος 2009, είχε εισαχθεί στο συγκεκριμένο νοσηλευτικό ίδρυμα και συγκεκριμένα: Κατόπιν του από ...2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 εγγράφου ερωτήματος που απηύθυνε ο Ανακριτής του Α' Τμήματος του Πρωτοδικείου ... προς το Γενικό Νοσοκομείο ... " ...", προκειμένου να διαπιστωθεί αν η Ι.-Μ.-Ε. Κ. νοσηλεύθηκε στο νοσοκομείο, κατά το χρονικό διάστημα των ετών ..., το Τμήμα Κίνησης Ασθενών του εν λόγω νοσοκομείου, με το από ...2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 έγγραφο του απάντησε ότι μετά από έλεγχο στο μητρώο ασθενών δεν προκύπτει νοσηλεία της Κ. στο νοσοκομείο αυτό. Το απαντητικό αυτό έγγραφο φέρει σφραγίδα και υπογραφή του Προϊσταμένου Διοικητικής και Οικονομικής Διεύθυνσης Γ. Κ.. Στη συνέχεια, κατόπιν του από ...2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 εγγράφου ερωτήματος που απηύθυνε και πάλι ο Ανακριτής Α' Τμήματος του Πρωτοδικείου ... προς το Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών του Γενικού Νοσοκομείου ... " ...", προκειμένου να διαπιστωθεί αν η Ι.-Μ.-Ε. Κ. νοσηλεύθηκε στο νοσοκομείο, κατά το χρονικό διάστημα των ετών ..., το Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών (Τ.Ε.Π.) του εν λόγω νοσοκομείου με το από ...2020 έγγραφο του απάντησε ότι μετά από έλεγχο στα τηρούμενα αρχεία του Τμήματος Εξωτερικών Ιατρείων και του Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών (Τ.Ε.Ι και Τ.Ε.Π.) ουδέποτε προσήλθε η Κ. για παροχή ιατρικών υπηρεσιών. Το απαντητικό αυτό έγγραφο φέρει σφραγίδα και υπογραφή της Προϊσταμένης Γραμματείας Τ.Ε.Ι. και Τ.Ε.Π. Ζ. Π.. Ωστόσο, κατόπιν αίτησης του ανωτέρω μάρτυρα Β. Ρ., που φέρεται να κατατέθηκε στο νοσοκομείο "... με αριθμό πρωτοκόλλου .../2020, ήδη από τις ...2020, με την οποία ζητήθηκε να βεβαιωθεί ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. εξετάστηκε στα επείγοντα εξωτερικά ιατρεία -τμήμα πνευμονολογικό, είχε αποσταλεί στον ανωτέρω Ανακριτή, στις ...2009, με τηλεομοιοτυπία (fax), το με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 πιστοποιητικό νοσηλείας της ασθενούς "Μ. Κ.", με το οποίο φέρεται η Ζ. Π. (αντί του Διοικητικού Διευθυντή) να θεωρεί την από ...2020 βεβαίωση του θεράποντος ιατρού πνευμονολόγου της 2ης Πνευμονολογικής Κλινικής του ως άνω νοσοκομείου, ότι η Μ. Κ. προσήλθε για εξέταση στο Τ.Ε.Π. στις ...2009, στην εφημερία της 1ης πνευμονολογικής κλινικής, πάσχουσα από παρόξυνση Χ.Α.Π. με υποξυγοναιμία και ότι είχε ιστορικό ψυχιατρικής νόσου υπό νευρολογική παρακολούθηση. Κατόπιν τούτου, ο ανακριτής απευθυνόμενος προς το Τ.Ε.Π. του νοσοκομείου με το με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 έγγραφο του ζήτησε να τον ενημερώσουν αρμοδίως εάν πράγματι απέστειλε το συγκεκριμένο τμήμα του νοσοκομείου του παραπάνω έγγραφο και βάσει ποιάς αίτησης αυτό είχε εκδοθεί. Σε απάντηση του ανωτέρω εγγράφου, το Τμήμα Γραμματείας του Τ.Ε.Π. του νοσοκομείου με το με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 έγγραφο του, επιβεβαίωσε το περιεχόμενο του ως άνω πιστοποιητικού νοσηλείας. Αξίζει δε να σημειωθεί ότι το εν λόγω έγγραφο υπογράφει ο Προϊστάμενος Διοικητικής Διεύθυνσης Γ. Κ., ενώ χειριστής του θέματος προκύπτει από την εγγραφή "πληροφορίες" ότι ήταν η Ζ. Π., δηλαδή οι ίδιοι υπάλληλοι, οι οποίοι με τα προαναφερόμενα υπ'αριθμ.πρωτ. .../...2020 από ...2020 και από ...2020 απαντητικά τους έγγραφα, σε αντίστοιχα ερωτήματα του ανωτέρω Ανακριτή είχαν ήδη απαντήσει ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. ουδέποτε επισκέφθηκε το Τ.Ε.Ι. και Τ.Ε.Π. του νοσοκομείου "...". Δεν πρέπει δε να παραβλεφθεί το γεγονός ότι το Τμήμα Γραμματείας των Εξωτερικών Ιατρείων του παραπάνω νοσοκομείου χορήγησε πληροφορίες σε δικαστική Αρχή, ήτοι στον Ανακριτή, για προσωπικά δεδομένα που αφορούν "ασθενή", όχι κατόπιν αιτήσεως του ίδιου του δικαστικού λειτουργού ως ανακριτικού οργάνου, αλλά κατόπιν αιτήσεως ιδιώτη, και συγκεκριμένα τρίτου προσώπου, το οποίο υπέβαλε αίτηση για την ασθενή Κ., χωρίς να έχει προσκομίσει σχετική εξουσιοδότηση από την ίδια την "ασθενή", με θεωρημένο το γνήσιο της υπογραφής της και μάλιστα, με την επισήμανση ότι το αίτημα υποβάλλεται με εντολή εισαγγελέα χωρίς ωστόσο να έχει δοθεί ποτέ τέτοια εντολή από εισαγγελικό λειτουργό. Σχετικά με το ζήτημα αυτό, ο εν λόγω μάρτυρας (Β. Ρ.) εξεταζόμενος κατά τα ανωτέρω, κατέθεσε ότι οι δικηγόροι του κατηγορούμενου τον έστειλαν να καταθέσει την ως άνω αίτηση, ενώ το γεγονός της επίσκεψής της Κ. στο παραπάνω νοσοκομείο, το είχε πληροφορηθεί ο ίδιος από τον Θ. Κ.. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι η ασθενής φέρεται να έχει καταχωρισθεί στο αρχείο του εν λόγω νοσοκομείου με το όνομα "Μ.", ήτοι με το όνομα που αποκαλούσαν την Κ. στο συγγενικό και κοινωνικό της κύκλο και όχι με το αναγραφόμενο στο δελτίο της αστυνομικής ταυτότητάς της όνομα, "Ι.-Μ.-Ε.", ως είθισται, κατά την εισαγωγή ασθενών στο Τμήμα Εξωτερικών Ιατρείων και Επειγόντων Περιστατικών όλων των νοσηλευτικών ιδρυμάτων της χώρας και την εγγραφή τους στο μητρώο ασθενών, που γίνεται κατόπιν επίδειξης του δελτίου της αστυνομικής ταυτότητας ή και του βιβλιαρίου υγείας αυτών.

Συνεπώς, με βάση τα προεκτεθέντα, τα βεβαιούμενα στο ανωτέρω με αριθμό πρωτοκόλλου .../...2020 έγγραφο και το συνημμένο πιστοποιητικό νοσηλείας δεν είναι αληθή-χωρίς ωστόσο να έχει προκύψει αν πρόκειται για προϊόν πλαστογραφίας ή για υφαρπαγεία ψευδή βεβαίωση-καθώς αντικρούονται από τα προαναφερόμενα έγγραφα που εκδόθηκαν κατόπιν αιτήσεων του ανωτέρω Ανακριτή και ως εκ τούτου, δεν μπορεί να συναχθεί από το έγγραφο αυτό απόδειξη ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. νοσηλεύθηκε κατά τον ανωτέρω χρόνο στο εν λόγω νοσοκομείο και ως εκ τούτου, βρισκόταν στη ζωή. Εξάλλου, τέτοια απόδειξη (περί ύπαρξης εν ζώῃ της Κ.) δεν μπορεί να συναχθεί ούτε από το με ημερομηνία 18-1-2011 ιδιωτικό συμφωνητικό μίσθωσης που συντάχθηκε στην αγγλική γλώσσα, με επίσημη μετάφραση στην ελληνική ["συμφωνία ενοικιασής για ένα δωμάτιο σε επιπλωμένο σπίτι"] (lodger agreement for a room in a furnished house), στο οποίο φέρεται ότι το έτος 2011, ο Θ. (Θ.) Κ. μίσθωσε από τον Α. Σ. ένα δωμάτιο εντός διαμερίσματος στο Λονδίνου του Ηνωμένου Βασιλείου, αναγράφεται δε σ'αυτό ότι μαζί με τον ανωτέρω μισθωτή θα διαμένει στο δωμάτιο και η Ι.-Μ.-Ε. Κ.. Και τούτο διότι, αφενός τα αναγραφόμενα στοιχεία δεν ταυτίζονται πλήρως ως προς το κύριο όνομα, με τα ακριβή στοιχεία της Κ., αφετέρου δε η υπογραφή που έχει τεθεί στο μισθωτήριο από τη φερόμενη ως συμβαλλόμενη Ι.-Μ.-Ε. Κ., στη θέση "The Lodger" (ο μισθωτής), κάτω από την υπογραφή του μισθωτή Θ. Κ., είναι εμφανώς διαφορετική από τη γνήσια υπογραφή της Ι.-Μ.-Ε. Κ., όπως αυτή εμφανίζεται σε σειρά υπογραφών, στις αναγνωσθείσες εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, αποδείχθηκε ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ., ήδη από τα τέλη του έτους 2001-αρχές του έτους 2002 είχε ανακαλύψει ότι ο κατηγορούμενος, δυνάμει του γενικού πληρεξουσίου που του είχε παραχωρήσει η ίδια, προέβαινε σε εκποιήσεις της ακίνητης περιουσίας της, εν αγνοία της και χωρίς να της αποδίδει το τίμημα που εισέπραττε κάθε φορά, γ'αυτό και οι διενέξεις τους ήταν επανειλημμένες, ακόμη και ενώπιον τρίτων, κάθε φορά δε η Κ. του απέδιδε τη μομφή ότι "της έφαγε την περιουσία". Για το λόγο αυτό η Κ. είχε επισκεφθεί, όπως προαναφέρθηκε, το Υποθηκοφυλακείο ..., με τη δικηγόρο της, Κ. Κ., συναινώντας στην πρόταση της τελευταίας να ανακαλέσει το γενικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο που είχε παραχωρήσει στον κατηγορούμενο, όπως την είχε συμβουλευθεί και η υποθηκοφύλακας ..., Τ. Σ., χωρίς ωστόσο να προλάβει, λόγω της "εξαφάνισής" της, να ολοκληρώσει τις σχετικές διαδικασίες. Εξάλλου, δεν συνάδει με τη λογική, η εκδοχή να έχει επιλέξει η Κ. να εξαφανιστεί, μόλις διαπίστωσε ότι ο κατηγορούμενος πρόδωσε την εμπιστοσύνη της και καταχράστηκε την περιουσία της, δηλαδή, είτε να κρύβεται είτε να εγκαταλείψει εκουσίως τη χώρα, επιτρέποντας έτσι σ'αυτόν να καταχραστεί και την υπόλοιπη περιουσία της και μάλιστα, έχοντας αφήσει το δελτίο της αστυνομικής της ταυτότητας, την κατοχή του οποίου ο κατηγορούμενος δεν κατόρθωσε να δικαιολογήσει, αφού αυτή δεν ήταν αναγκαία, λόγω της ύπαρξης των προαναφερομένων συμβολαιογραφικών πληρεξουσίων εγγράφων, προκειμένου αυτός να ενεργεί ως πληρεξούσιός της. Σημειώτεον ότι ο θάνατος της Ι.Μ.Ε. Κ. θεωρήθηκε βέβαιος, τόσο κατά την κρίση της με αριθμό 30/2020 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, όσο και της με αριθμό 45/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου ... (εκούσια δικαιοδοσία), η οποία δέχθηκε ότι ο κατηγορούμενος σκοπίμως διαμοίραζε στους οικείους της Κ. εσφαλμένους και ανύπαρκτους τηλεφωνικούς αριθμούς επικοινωνίας μαζί της, τόσο του εθνικού τηλεφωνικού δικτύου, όσο και διεθνούς τηλεφωνικού δικτύου,

προκειμένου να τους καθησυχάζει και να τους δημιουργεί την ψευδή εντύπωση ότι η Κ. βρίσκεται εν ζωή. Με την ανωτέρω δικαστική απόφαση η Ι.-Μ.-Ε. Κ. κηρύχθηκε σε αφάνεια, με έναρξη του χρόνου αφάνειας αυτής την 1-10-2002. Από την ημερομηνία αυτή και εφεξής, ο μοναδικός άνθρωπος που ισχυρίζεται ότι διατηρούσε επαφές μαζί της είναι ο κατηγορούμενος, ο οποίος συμπεριφερόταν ως ο αποκλειστικός διαχειριστής της περιουσίας της και ως ενδιάμεσο πρόσωπο πραγματοποιούσε όλες τις επαφές που την αφορούσαν, ακόμη και για δικαστικές εκκρεμότητες και για την εν γένει διεκπεραίωση των υποθέσεών της, παρουσιάζοντας κάθε φορά στις αντίστοιχες φορολογικές και δικαστικές Αρχές τις αναγκαίες κατά περίπτωση εξουσιοδοτήσεις και συμβολαιογραφικά πληρεξούσια που δήθεν παρείχε, κατά καιρούς, η Κ. σε δικηγόρους, λογιστές και τρίτα πρόσωπα, εισπράττοντας κατά περίπτωση ο ίδιος το συμφωνηθέν κάθε φορά τίμημα για την εκποίηση κάθε ακινήτου, χωρίς ωστόσο αυτό να κατατίθεται σε κάποιο τραπεζικό λογαριασμό, αλλά πάντα με καταβολή σε μετρητά και με τη σύνταξη πλαστών χειρόγραφων αποδείξεων, ή ακόμη και τραπεζικών επιταγών, ώστε να φαίνεται δήθεν ότι η Κ. εισέπραττε το τίμημα, το οποίο της απέδιδε κάθε φορά ο κατηγορούμενος. Όλα δε τα προσκομισθέντα από τον κατηγορούμενο δημόσια έγγραφα, αλλά και οι ιδιωτικές επιστολές που αποδίδονται στην Ι.-Μ.-Ε. Κ. και φέρουν ημεροχρονολογία σύνταξης από το φθινόπωρο του έτους 2002 και εφεξής αποδείχθηκε, όπως προεκτέθηκε, ότι αποτελούν προϊόν πλαστογραφίας. Εξάλλου, το γεγονός ότι η Κ. το έτος 1974 είχε νοσηλευθεί επί διμήνου, εμφανίζοντας κάποιο διανοητικό παραλήρημα, δεν συνιστά απόδειξη ότι αυτή έπασχε από κάποιο ψυχικό νόσημα, το οποίο μάλιστα να συνδέεται με την εξαφάνισή της, καθώς από κανένα στοιχείο της οικογραφίας δεν προέκυψε ότι η Κ., κατά το χρονικό διάστημα από το έτος 1990 και εντεύθεν, αντιμετώπιζε ψυχολογικά προβλήματα, αφού ούτε οι οικείοι της επιβεβαίωσαν κάτι τέτοιο, ούτε και η υποθηκοφύλακας ... ή και η δικηγόρος της, που την είχαν συναντήσει σε πρόσφατο από τον θάνατό της χρόνο, διαπίστωσαν κάτι τέτοιο. Πρόκειται επομένως, για ένα οργανωμένο εγκληματικό σχέδιο του κατηγορουμένου, το οποίο είχε θέσει ο ίδιος σε εφαρμογή πριν από το θάνατο της Κ. και το ολοκλήρωσε μετά το θάνατό της, από το οποίο εμφανώς ωφελημένος ήταν ο ίδιος, τόσο ατομικά, όσο και ως μέλος του ΔΣ της εταιρείας με την επωνυμία "Γ.Γ. Τ. Ε. Α. Ε.", καθώς το τίμημα από τις εκποιήσεις των ακινήτων της Κ. εισπράχθηκε από τον ίδιο. Ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου ότι η Κ. εξαφανίστηκε οικειοθελώς και είτε έχει αποβιώσει από φυσικά αίτια είτε αυτοκτόνησε λόγω των ψυχικών προβλημάτων που είχε, δεν έχει κανένα λογικό έρεισμα, καθώς, όπως αποδείχθηκε, το φθινόπωρο του έτους 2002, η Ι.-Μ.-Ε. Κ., ηλικίας 70 ετών περίπου και με πρόβλημα στο ισχίο, εξαφανίστηκε, χωρίς να έχει μαζί της την αστυνομική της ταυτότητα, η οποία, όπως προέκυψε, χρησιμοποιήθηκε σε όλα τα ανωτέρω συμβολαιογραφικά πληρεξούσια που ακολούθησαν (ενώ η ίδια χρησιμοποιούσε κυρίως στις συμβολαιογραφικές πράξεις το διαβατήριό της) και χωρίς να έχει την οικονομική δυνατότητα να επιβιώσει, ενώ αποδείχθηκε ότι δεν αναζήτησε και δεν εισέπραξε ούτε καν τα χρήματα της σύνταξής της, από τον δικηγόρο Η. Μ., τον οποίο φέρεται να έχει εξουσιοδοτήσει από το έτος 2004 για να εισπράττει τη σύνταξή της, όπως προέκυψε από την κατάθεση του τελευταίου στην προαναφερομένη δίκη για την πλαστογραφία, σύμφωνα με την οποία, κρατούσε ο ίδιος τα χρήματα της σύνταξης, καθώς αδυνατούσε να τα καταθέσει σε τραπεζικό λογαριασμό στο όνομα της Κ.. Επίσης, αν η Ι.-Μ.-Ε. Κ. είχε εξαφανιστεί με τη θέλησή της και βρισκόταν στη ζωή, είναι βέβαιο, λόγω της ηλικίας της αλλά και των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε, ότι θα χρειαζόταν ιατρική περιθαλψη, πλην όμως, δεν αποδείχθηκε ότι αυτή νοσηλεύθηκε οπουδήποτε στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Περαιτέρω, αν η Ι.-Μ.-Ε. Κ. είχε αποβιώσει, σε κάποιο χρονικό σημείο, από φυσικά αίτια ή λόγω αυτοκτονίας, θα είχε βρεθεί το πτώμα της, είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό, πλην όμως, παρά τις εκτεταμένες έρευνες, αυτό δεν βρέθηκε ποτέ. Ο κατηγορούμενος ισχυρίζεται περαιτέρω ότι είχε ήδη στην κατοχή του δύο γνήσια γενικά συμβολαιογραφικά πληρεξούσια της Κ., ήτο το με αριθμό .../1997 της συμβολαιογράφου ... Α.-Ι. Κ.-Π. και το με αριθμό .../1999 της συμβολαιογράφου ... Π. Α., με τα οποία θα μπορούσε να μεταβιβάσει νόμιμα όλη την περιουσία της Κ. και ως εκ τούτου, δεν υπήρχε λόγος να προβεί στις ανωτέρω πράξεις αλλά και στην αφαίρεση της ζωής της. Ωστόσο, η κατάρτιση των ανωτέρω πλαστών εγγράφων με ηθικό αυτουργό τον κατηγορούμενο έγινε με σκοπό να εμφανίζεται η Κ. εν ζωή και ενεργή στις συναλλαγές, ώστε να μην αναζητηθεί από κανέναν, ούτε από τις Αρχές ούτε από τα οικεία της πρόσωπα, ο δε κατηγορούμενος γνώριζε ότι, εφόσον η Κ. από τον Οκτώβριο του 2002 δεν ήταν στη ζωή, τα εν λόγω πληρεξούσια δεν είχαν πλέον καμία ισχύ. Επίσης, ο κατηγορούμενος υποστηρίζει ότι ο ίδιος είναι επιχειρηματίας με μεγάλη οικονομική επιφάνεια και άρα δεν είχε κανένα λόγο να υπαρπάξει τα ακίνητα της Κ., τα οποία δεν είχαν πραγματική αξία, καθώς κάποια από αυτά ήταν δασικά, ενώ άλλα βρίσκονταν σε βραχώδεις περιοχές και δεν μπορούσαν να αξιοποιηθούν, προς απόδειξη δε της μεγάλης οικονομικής του επιφάνειας, επικαλείται την πώληση ακινήτου του, αξίας 665.582,44 ευρώ. Ωστόσο, και αυτός ο ισχυρισμός του κατηγορουμένου δεν κρίνεται πειστικός, καθώς, όπως ήδη αποδείχθηκε, το οικονομικό όφελος του κατηγορουμένου από όλες τις ανωτέρω παράνομες μεταβιβάσεις των ακινήτων της Κ. ανέρχεται στο ποσό των 786.000 ευρώ, εάν δε προστεθούν και τα τιμήματα που εισέπραξε ο κατηγορούμενος από τις δύο προαναφερόμενες μεταβιβάσεις των ετών 1998 και 2001, ενώ δηλαδή ζούσε ακόμη η Κ., τα οποία ουδέποτε της απέδωσε, το οικονομικό του όφελος υπερβαίνει το ποσό των 1.000.000 ευρώ. Εκ των ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι το κίνητρο του κατηγορουμένου για τη διάπραξη της εν λόγω ανθρωποκτονίας ήταν οικονομικό, αφού με όλες τις προαναφερόμενες παράνομες ενέργειές του, αποσκοπούσε και πέτυχε τη μεταβίβαση των ακινήτων της Κ., σε συνδεδεμένα με αυτόν φυσικά και νομικά πρόσωπα, χωρίς στην πραγματικότητα να καταβληθεί κανένα τίμημα και εν τέλει, μέσω αυτών, κατόρθωσε να περιέλθουν τα ακίνητα αυτά στον ίδιο, ενώ είναι αδιάφορο το αν ο κατηγορούμενος διέθετε και προσωπική περιουσία. Εξάλλου, αν ο κατηγορούμενος δεν ήταν βέβαιος για το θάνατο της Ι.Μ.Ε. Κ., δεν θα προέβαινε στις ανωτέρω πράξεις της ηθικής αυτουργίας σε πλαστογραφία των προαναφερομένων εγγράφων, για τις οποίες καταδικάστηκε αμετάκλητα, αφού θα υπήρχε πάντα ο κίνδυνος να εμφανιστεί η τελευταία και έτσι αυτός να υποχρεωθεί να λογοδοτήσει για τις πράξεις του. Ως εκ τούτου, το ενδεχόμενο ο κατηγορούμενος να μη σχετίζεται με την εξαφάνιση της Κ., αλλά να έχει σφετεριστεί την περιουσία της, εκμεταλλευόμενος απλώς την εξαφάνισή της, καθώς και το γεγονός ότι δεν υπήρχε στενό συγγενικό και φιλικό περιβάλλον που θα ενδιαφερόταν ίσως για την τύχη της περιουσίας της, δεν μπορεί να υποστηριχθεί βάσιμα, διότι, αναγκαία προϋπόθεση για την ευόδωση του καλά οργανωμένου σχεδίου του, ήταν να μη βρίσκεται στη ζωή η Κ., ώστε να μην χρειαστεί ποτέ αυτός να λογοδοτήσει για την υπαρπαγή της περιουσίας της. Το μόνο που δεν υπολόγισε ο κατηγορούμενος, ήταν το συγγενικό περιβάλλον της Κ., που το θεωρούσε ουσιαστικά ανύπαρκτο, πλην όμως, ήταν αυτό που ξεκίνησε τον αγώνα για την αναζήτηση και την ανεύρεση της αλήθειας σχετικά με τις σύμφωνες εξαφάνισής της. Με βάση τα ανωτέρω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, καταφανώς και αναμφίβολα προκύπτει, κατά την άποψη της πλειοψηφίας, ότι ο κατηγορούμενος είναι το φυσικό εκείνο πρόσωπο που σκότωσε την Ι.-Μ.-Ε. Κ., στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002, στην ... Ν. ... και στη συνέχεια, εξαφάνισε επιμελώς το πτώμα της. Το γεγονός δε ότι μέχρι σήμερα δεν έχει διαπιστωθεί ο τρόπος και το μέσο με το οποίο τελέστηκε η πράξη της ανθρωποκτονίας από τον κατηγορούμενο, σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., καθώς και ότι μέχρι σήμερα δεν κατέστη δυνατό να εντοπιστεί η σορός της, δεν γεννά καμία αμφιβολία ως προς το ότι πρόκειται για ανθρωποκτονία από πρόθεση σε βάρος της, αλλά και ως προς την ταυτότητα του δράστη αυτής, αφού ληφθεί, ιδίως, υπόψη το γεγονός ότι, αφενός η εξαφάνισή της δηλώθηκε περί τους δέκα μήνες μετά το θάνατό της, αφετέρου δε θεωρήθηκε από τις δικαστικές Αρχές ότι αυτή σκοπίμως κρύβεται εκουσίως, καθώς εκκρεμούσε σε βάρος της ένταλμα σύλληψης του ανωτέρω Ανακριτή για κακούργημα του νόμου περί προστασίας των δασών, με αποτέλεσμα την απώλεια πολυτίμου και κρίσιμου χρόνου, που υπερβαίνει την πενταετία, πριν αρχίσουν οι δικαστικές Αρχές να ερευνούν και πάλι την εξαφάνισή της, και ως εκ τούτου, την απώλεια πολυτίμων στοιχείων. Αντιθέτως, αποδείχθηκε ότι ισχυρότατο κίνητρο για να αφαιρέσει τη ζωή της Ι.Μ.Ε. Κ. με πρόθεση και μάλιστα, σε ήμερη ψυχική κατάσταση, είχε αποκλειστικά ο κατηγορούμενος, ειδικά από τη στιγμή που διαπίστωσε, όπως προέκυψε από τα ανωτέρω αποδεικτικά μέσα, ότι η Ι.-Μ.-Ε. Κ. είχε πλέον αντιληφθεί το σχέδιό του να σφετεριστεί την περιουσία της, αφού η ίδια, σε μεταξύ τους διενέξεις, ακόμη και δημοσίως, τον κατηγορούσε για την προαναφερόμενη συμπεριφορά και δράστη του σε βάρος της και επιπλέον, από τη στιγμή που πληροφορήθηκε ό τη Κ. συζητούσε πλέον για τα μεταξύ τους προβλήματα και με τρίτα πρόσωπα, ήτοι με τη φίλη της Ε. Α., καθώς και τη σύζυγο του εξαδέλφου της Α. Κ., αλλά και με την Υποθηκοφύλακα ... καθώς και τη δικηγόρο της Κ. Κ., στην οποία είχε αναθέσει τη νομική διεκπεραίωση της υπόθεσής της και την ανάκληση του γενικού συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου της προς τον ίδιο, γεγονότα τα οποία, όπως συνάγεται, περιήλθαν σε γνώση του, εντός του μηνός Σεπτεμβρίου του έτους 2002. Προκειμένου, λοιπόν, αφενός να μην αποκαλυφθεί η μέχρι τότε παράνομη δράση του σε βάρος της περιουσίας της Κ. και αφετέρου, να συνεχίσει αυτός απρόσκοπτα το οργανωμένο εγκληματικό του σχέδιο για σφετερισμό της μεγάλης περιουσίας της, το οποίο δεν είχε ακόμη προλάβει να ολοκληρώσει, όσο εκείνη βρισκόταν στη ζωή, αποφάσισε να αφαιρέσει τη ζωή της, ώστε να μην του είναι πλέον εμπόδιο στα σχέδιά του. Από τη μετέπειτα δε, συμπεριφορά που επέδειξε, ήτοι, την εξαιρετική επιμέλεια με την οποία απέκρυψε και εξαφάνισε το πτώμα της θανατωθείσας Κ., αλλά και τη διασπορά ψευδών ειδήσεων ότι δήθεν η Κ. είχε μεταβεί στο εξωτερικό για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της υγείας της, καθώς και τη μεθοδευμένη κατάρτιση, με ηθικό αυτουργό τον ίδιο, σωρείας πλαστών εγγράφων, τόσο δημοσίων συμβολαιογραφικών

εγγράφων, όσο και ιδιωτικών επιστολών που δόθηκαν η θανατωθείσα Κ. είχε αποστείλει στον ίδιο, επί μακρό χρονικό διάστημα, με σκοπό να παραπλανήσει τις δικαστικές και διοικητικές αρχές, αποδεικνύεται χωρίς αμφιβολία, ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε, στην ... του Ν....., στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002 με πρόθεση, την πράξη της ανθρωποκτονίας σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., και μάλιστα, σε απόλυτα ήρεμη ψυχική κατάσταση, με ψυχραιμία και μεθοδικότητα. Επομένως το Δικαστήριο κρίνει κατά πλειοψηφία, ότι ο κατηγορούμενος πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για την πράξη της ανθρωποκτονίας με πρόθεση, σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Μ., που τέλεσε στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002, αποκρύπτοντας στη συνέχεια το πτώμα της επιμελώς σε τόπο, ο οποίος δεν κατέστη δυνατό να διακριθωθεί μέχρι και σήμερα...".

Ακολούθως, το Δικαστήριο της ουσίας, κήρυξε ένοχο τον κατηγορούμενο για την αξιόποινη πράξη της ανθρωποκτονίας με πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και μετά την αναγνώριση δύο ελαφρυντικών, εκείνου του άρθρου 84 παρ.2 εδ.ε' (της μεταγενέστερης καλής συμπεριφοράς) και εκείνου του άρθρου 84 παρ.3 ΠΚ (της μη εύλογης διάρκειας της ποινικής διαδικασίας που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά του), του επέβαλε ποινή κάθειρξης επτά (7) ετών, με το ακόλουθο, κατά πιστή μεταφορά, διατακτικό : "Στην ευρύτερη περιοχή της ..., σε μη επακριβώς προσδιορισθέν χρονικό σημείο, πάντως στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002, ενεργώντας με πρόθεση και ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, σκότωσε άλλον. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και εντός του ανωτέρω χρονικού διαστήματος, ενεργώντας με άμεσο δόλο και ευρισκόμενος σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, σκότωσε την Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και ακολούθως, απέκρυψε επιμελώς το πτώμα της, σε άγνωστο σημείο, προκειμένου με τον τρόπο αυτό να συγκαλύψει την ανωτέρω εγκληματική πράξη του".

Με τον 1ο λόγο αναίρεσης ο αναιρεσείων παραπονεύεται ότι το Δικαστήριο της ουσίας έλαβε υπόψη έγγραφα, χωρίς να αναγνωσθούν παραβιάζοντας έτσι τα υπερασπιστικά του δικαιώματα, αλλά και τις διατάξεις για τη δημοσιότητα της διαδικασίας και συγκεκριμένα, ότι έλαβε υπόψη: α) τις από 16.05.2011 και 10.08.2011 εκθέσεις γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της ειδικής δικαστικής και αναλυτικής γραφολόγου Ε. Γ. -Τ. και β) την από 15.06.2013 έκθεση γραφολογικής διερεύνησης του ειδικού δικαστικού και αναλυτικού γραφολόγου Γ. Γ., χωρίς αυτές να αναγνωσθούν στο ακροατήριο. Όπως, όμως, προκύπτει από την παραδεκώς επισκοπούμενη για τις ανάγκες του αναιρετικού ελέγχου προσβαλλόμενη απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου ..., πράγματι το Δικαστήριο της ουσίας στο προαναφερόμενο σκεπτικό του αναφέρει και συνεπώς, έλαβε υπόψη τις πιο πάνω εκθέσεις, οι οποίες ναι μεν δεν μνημονεύονται στον κατάλογο αναγνωσθέντων εγγράφων, στις σελ.228-236 της προσβαλλόμενης, πλην όμως, βεβαιώνεται ρητώς ότι αναγνώστηκαν στο ακροατήριο του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου στην αρχή του σκεπτικού στη σελ.271 της προσβαλλόμενης. Εξάλλου, οι ως άνω εκθέσεις μνημονεύονται ως αναγνωσθείσες και στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, στη σελ. 460 της εκκαλουμένης υπ'αριθμ. 135-140/2022 απόφασης του ΜΟΔ ..., η οποία, όπως ρητώς μνημονεύεται στη σελ.228, αλλά και στη σελ.271 της προσβαλλόμενης απόφασης του ΜΟΕ ... αναγνώσθηκε με τα πρακτικά της, στο ακροατήριο του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου και συνεπώς, αναγνώστηκαν και οι εκθέσεις αυτές, αφού σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη υπό στοιχ.

III στην αρχή της παρούσης, η ανάγνωση των εγγράφων δεν απαιτείται να προκύπτει μόνο από τη ρητή μνεία του στο οικείο μέρος των πρακτικών της δίκης, όπου αναφέρονται τα αναγνωσθέντα έγγραφα, αλλά αρκεί να προκύπτει αυτή από το όλο περιεχόμενο των πρακτικών της δίκης ή από τις αιτιολογίες της προσβαλλόμενης απόφασης. Και τούτο, πέραν του ότι το περιεχόμενο των εκθέσεων αυτών προέκυπτε και από την αμετάκλητη απόφαση 30/2020 του Πενταμελούς Εφετείου ..., που καταδίκασε τον κατηγορούμενο για ηθική αυτουργία σε πλαστογραφία και η καταδικαστική κρίση του Δικαστηρίου εκείνου στηρίχθηκε και στις πιο πάνω εκθέσεις γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης και γραφολογικής διερεύνησης, που διατάχθηκαν και διενεργήθηκαν στα πλαίσια της δίκης εκείνης και οι οποίες μνημονεύονται ως αναγνωσθείσες στην ως άνω απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου ..., η οποία επίσης αναγνώσθηκε στο ακροατήριο του ΜΟΕ ..., περιεχόμενη υπ'αριθμ. 71 στον κατάλογο των αναγνωσθέντων εγγράφων, που αναφέρονται στα πρακτικά της προσβαλλόμενης απόφασης και ως εκ τούτου, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη νομική σκέψη της παρούσης υπό στοιχ.

III, αρκεί για την απόδειξη ότι αναγνώστηκαν και οι ως άνω εκθέσεις το γεγονός ότι το περιεχόμενό τους προκύπτει από άλλα αποδεικτικά μέσα, καθόσον είχε ο κατηγορούμενος την ευχέρεια να τις αντιμετωπίσει, κατά το άρθρο 358 ΚΠΔ.

Συνεπώς, το Δικαστήριο της ουσίας που για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, έλαβε υπόψη του και τις πιο πάνω εκθέσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση, αναγνώστηκαν στο ακροατήριό του, αλλά και το περιεχόμενό τους προέκυπτε από άλλα αναγνωσθέντα έγγραφα της δικογραφίας, δεν πρόσβαλε την αρχή της προφορικότητας και της δημοσιότητας της ποινικής δίκης, ούτε τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, ούτε δημιουργήθηκε απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας και ο 1ος λόγος αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α' σε συνδυασμό με το άρθρο 171 στοιχ.δ του ΚΠΔ (α' σκέλος) και παρ.1 στοιχ.Γ (β' σκέλος) είναι αβάσιμος υπό αμφότερα τα άνω σκέλη αυτού.

Περαιτέρω, με τις παραπάνω παραδοχές, οι οποίες διαλαμβάνονται στο σκεπτικό σε συνδυασμό με το διατακτικό, που αλληλοσυμπληρώνονται, η προσβαλλόμενη απόφαση διέλαβε την επιβαλλόμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκτίθενται σε αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία αποδείχθηκαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του κακούργηματος της ανθρωποκτονίας με πρόθεση σε ήρεμη ψυχική κατάσταση του άρθρου 299 παρ.1 ΠΚ, για την οποία καταδικάσθηκε ο αναιρεσείων και οι αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά, καθώς και οι σκέψεις (νομικοί συλλογισμοί) με τις οποίες υπήγαγε τα πιο πάνω περιστατικά που έγιναν δεκτά στην οικεία ουσιαστική διάταξη, την οποία ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε, εν σχέσει με την κατάγνωση της ενοχής του αναιρεσείοντος κατηγορουμένου για την προαναφερόμενη πράξη, χωρίς να παραβιάσει την πιο πάνω διάταξη ούτε ευθέως ούτε εκ πλάγιου, με ασαφείς, ελλειπείς ή αντιφατικές αιτιολογίες, ώστε να στερήσει την απόφαση νόμιμης βάσης, σχετικώς με την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του πιο πάνω αδικήματος. Ειδικότερα, όσον αφορά τις επί μέρους αντίθετες αιτιάσεις του αναιρεσείοντος: 1) αναφέρονται ο χρόνος (αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002) και ο τόπος (ευρύτερη περιοχή ...), 2) αναφέρονται στην αιτιολογία της απόφασης τα αποδεικτικά μέσα, κατά το είδος τους ("ανωμοτί κατάθεση της παρισταμένης προς υποστήριξη της κατηγορίας και ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης, που περιέχονται στα ενσωματωμένα στην προσβαλλόμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, ανάγνωση των ενσωματωμένων στην εκκαλούμενη απόφαση πρακτικών της πρωτοβάθμιας δίκης και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, τα οποία αναγνώστηκαν στο ακροατήριο και καταχωρίστηκαν στα ίδια πρακτικά, μεταξύ των οποίων οι από 16-5-2011, 10-08-2011 και 17-5-2013 εκθέσεις γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης της ειδικής δικαστικής και αναλυτικής γραφολόγου Ε. Γ.-Τ., η από 15-4-2010 έκθεση γραφολογικής γνωμοδότησης της Δικαστικής Γραφολόγου Μ.-Μ. Κ. και η από 15-6-2013 έκθεση γραφολογικής διερεύνησης του ειδικού δικαστικού και αναλυτικού γραφολόγου Γ. Γ., σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορουμένου"), από την συνεκτίμηση των οποίων το δικαστήριο συνήγαγε τα πραγματικά περιστατικά που αποδείχθηκαν και οδηγήθηκε στην καταδικαστική του κρίση, χωρίς να είναι αναγκαίο να εκτίθεται τι προέκυψε χωριστά από το καθένα και χωρίς να απαιτείται αξιολογική συσχέτιση μεταξύ τους. 3) Από το όλο περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει αδιστάκτως ότι για την κρίση του Δικαστηρίου περί της ενοχής του κατηγορουμένου, λήφθηκαν υπόψη και αξιολογήθηκαν όλα τα αποδεικτικά μέσα, μεταξύ των οποίων και : α) η αναγνωσθείσα με αριθμό πρωτοκόλλου .../20-3-α' από ...-2020 Έκθεση Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης, που διατάχθηκε με το υπ'αριθμ.πρωτ. 648/24-12-2019 έγγραφο του Ανακριτή ..., προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποιον ανήκαν τα δύο μηριαία οστά που βρέθηκαν κατά την έρευνα που διεξήχθη σε ιδιωτικό χώρο του κατηγορουμένου, μολονότι η έκθεση αυτή πραγματογνωμοσύνης δεν μνημονεύεται ιδιαίτερως μεταξύ των αποδεικτικών μέσων που λήφθηκαν υπόψη για την κρίση του Δικαστηρίου περί της ενοχής, εφόσον από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, συνάγεται αναμφίβολα ότι το πόρισμα της ως άνω έκθεσης πραγματογνωμοσύνης, σχετικώς με την ταυτοποίηση των προαναφερομένων μηριαίων οστών, ότι δηλαδή αυτά ανήκαν στη σορό του πατέρα του κατηγορουμένου Ι. Γ. και όχι στη σορό του θύματος Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ. Μ. Ε., συμπορεύεται με τις παραδοχές του Δικαστηρίου ότι η σορός της τελευταίας, είτε ολόκληρη είτε τμήμα της, παρά τις εκτεταμένες έρευνες (των δημοσίων αρχών και ιδιωτικές) στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, δεν βρέθηκε ποτέ και συγκεκριμένα, με τις παραδοχές ότι : "... πλην όμως, παρά τις εκτεταμένες έρευνες αυτό (ενν.το πτώμα του θύματος) δεν βρέθηκε ποτέ..." (σελ.302 της προσβαλλόμενης στιχ.4 από το τέλος), "...καθώς και ότι μέχρι

σήμερα δεν κατέστη δυνατό να εντοπισθεί η σορός της..." (σελ.304 της προσβαλλόμενης σιχ.17-18), "...την εξαιρετική επιμέλεια με την οποία απέκρυψε και εξαφάνισε το πτώμα της θανατωθείσας Κ..." (σελ.305 της προσβαλλόμενης σιχ.13-14), "...αποκρύπτοντας στη συνέχεια το πτώμα της επιμελώς σε τόπο, ο οποίος δεν κατέστη δυνατό να διακριβωθεί μέχρι και σήμερα..." (σελ.305 της προσβαλλόμενης σιχ.6-7 από το τέλος). Κατ' ακολουθίαν είναι αβάσιμος ο 4ος αναιρετικός λόγος, (κατά το α' σκέλος αυτού) από το άρθρο 510 παρ. 1 στ. Δ' του ΚΠΔ, με τον οποίο ο αναιρεσείων ισχυρίζεται ότι η ως άνω έκθεση αναγνώσθηκε μεν στο ακροατήριο, πλην όμως δεν λήφθηκε υπόψη για την καταφατική περί της ενοχής του δικαιοδοτική κρίση του δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου της ουσίας, επειδή, αν και αποτελεί ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο, δεν μνημονεύεται ιδιαίτερος μεταξύ των αποδεικτικών μέσων, που λήφθηκαν υπ' όψη του ως άνω Δικαστηρίου, β) η αναγνωσθείσα από 27-12-2019 Έκθεση Έρευνας Ιδιωτικού Χώρου κατά την ημέρα, η οποία δεν απαιτείται να μνημονεύεται ιδιαίτερος στην απόφαση μεταξύ των αποδεικτικών μέσων που λήφθηκαν υπόψη για την κρίση του Δικαστηρίου περί της ενοχής του κατηγορουμένου, αφού δεν αποτελεί το ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο της αυτοψίας του άρθρου 178 παρ.1 στοιχ.β του ΚΠΔ, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με τον 5ο αναιρετικό λόγο, καθόσον δεν διενεργήθηκε, κατ' άρθρο 180 ΚΠΔ, για να βεβαιωθούν η τέλεση και οι περιστάσεις της επίμαχης ανθρωποκτονίας, αλλά διενεργήθηκε από τον Ανακριτή ... για τη συλλογή και διατήρηση αποδείξεων και την εξασφάλιση ιχνών της επίμαχης ανθρωποκτονίας, κατ' άρθρο 251 παρ.1 του ΚΠΔ και με τις διατυπώσεις των άρθρων 253 επ. του ίδιου Κώδικα, από τον Ανακριτή ... για τη συλλογή και διατήρηση αποδείξεων και την εξασφάλιση ιχνών της επίμαχης ανθρωποκτονίας και ως εκ τούτου, αποτελεί την ανακριτική πράξη της έρευνας, για την οποία, άλλωστε, συντάχθηκε από τον Ανακριτή ... και η σχετική από ...2019 "Έκθεση Έρευνας Ιδιωτικού Χώρου κατά την ημέρα", η οποία, σύμφωνα και με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας υπό στοιχείο

II, στην προκειμένη περίπτωση, ελήφθη υπόψη με την αναφορά και "και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων" στα κατ'είδος μνημονεύμενα στην αρχή του σκεπτικού αποδεικτικά μέσα και είναι αβάσιμος ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στ. Δ' του ΚΠΔ 5ος λόγος αναιρέσεως, γ) η αναγνωσθείσα από 03-07-2020 "Έκθεση Αποτελέσματος Άρσης Απορρήτου Τηλεφωνικών Επικοινωνιών" που συντάχθηκε από τον αρμόδιο Ανακριτή ..., προς διαβεβαίωση ότι από τα χορηγούμενα μετά από νόμιμη άρση του απορρήτου και σε ηλεκτρονική μορφή διαθέσιμα στοιχεία και από την ακρόαση όλων των επικοινωνιών που περιέχονται σε επτά (7) ψηφιακούς δίσκους, δεν προέκυψαν στοιχεία αναφορικά με την υπό διερεύνηση πράξη, που δεν αποτελεί έκθεση πραγματογνωμοσύνης του άρθρου 178 παρ.1 στοιχ.γ του ΚΠΔ, ώστε να μνημονεύεται ιδιαίτερος μεταξύ των αποδεικτικών μέσων, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται ο αναιρεσείων με τον 4ο αναιρετικό λόγο, αλλά σύμφωνα με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας υπό στοιχείο

II, αποτελεί απλό έγγραφο της οικογραφίας, που συντάσσεται από τον αρμόδιο Ανακριτή και όχι από το εργαστήριο που ιδρύθηκε ειδικά από το νόμο ή από πραγματογνώμονα που διορίζεται από τον ανακριτικό υπάλληλο ή από το Δικαστήριο από σχετικό κατάλογο πραγματογνωμώνων για να διενεργήσει πραγματογνωμοσύνη που διατάσσει ο ανακριτικός υπάλληλος ή το Δικαστήριο, κατ' άρθρα 183 επ. ΚΠΔ και ως εκ τούτου, στην προκειμένη περίπτωση, ελήφθη υπόψη με την αναφορά και "και όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων" στα κατ'είδος μνημονεύμενα στην αρχή του σκεπτικού αποδεικτικά μέσα και είναι αβάσιμος ο σχετικός από το άρθρο 510 παρ. 1 στ. Δ' 4ος αναιρετικός λόγος (κατά το β' σκέλος αυτού). 4) Απολογείται με επάρκεια, σαφήνεια και πληρότητα, ότι ο κατηγορούμενος με ενέργειά του και σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, αφαιρέσει τη ζωή της Ι.-Μ.-Ε. Κ. του Α. και της Φ. Μ. Ε.. Καθίσταται σαφές στην προσβαλλόμενη απόφαση με τις διεξοδικές και σαφείς παραδοχές της ότι ο κατηγορούμενος προκάλεσε τον θάνατο του πιο πάνω θύματος με ενέργειά του και όχι με παράλειψη, αφού στην απόφαση γίνεται λόγος για άγνωστο μέσο με το οποίο προκάλεσε (με ενέργεια) τον θάνατό της. Το γεγονός ότι δεν διαπιστώθηκε ο τρόπος της ενέργειάς του, δηλαδή της επίδρασης του κατηγορουμένου επί του σώματος του θύματος και το μέσο που αυτός χρησιμοποίησε για την αφαίρεση της ζωής του θύματος, ως και το ότι δεν βρέθηκε το πτώμα, δεν έχει σημασία για την αντικειμενική στοιχειοθέτηση του εγκλήματος του άρθρου 299 παρ.1 ΠΚ, εφόσον το Δικαστήριο δεν διατήρησε καμία αμφιβολία για τον θάνατό της, τον οποίο κατά πλήρη δικανική πεποίθηση του Δικαστηρίου, επέφερε ο κατηγορούμενος και εφόσον ο τελευταίος δεν προσδιόρισε ο ίδιος την ενέργειά του, αρνούμενος την αιτιώδη σύνδεση αυτής με τον επεληθόντα θάνατο του θύματος, ώστε το Δικαστήριο να απαντήσει στον αρνητικό αυτό ισχυρισμό του, προσδιορίζοντας τον τρόπο με τον οποίο η ενέργεια του κατηγορουμένου συνδέεται αιτιωδώς με τον επεληθόντα θάνατο του θύματος, σύμφωνα και με όσα εκτίθενται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, οι 2ος και 3ος αναιρετικοί λόγοι, με τους οποίους ο αναιρεσείων ισχυρίζεται τα αντίθετα είναι αβάσιμοι. 5) Ο ανθρωποκτόνος δόλος του κατηγορουμένου εκτίθεται ρητώς στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφού κατά τις παραδοχές της, ο κατηγορούμενος ενήργησε τόσο κατά τη λήψη της απόφασης, όσο και κατά την εκτέλεση της πράξης, σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, αλλά και προκύπτει από τα περιστατικά που έγιναν επίσης δεκτά με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δηλαδή η διάπραξη της ανθρωποκτονίας από τον κατηγορούμενο έγινε με οργάνωση, μεθοδικότητα και βάσει καλά οργανωμένου σχεδίου και συγκεκριμένα, από τις εξής παραδοχές της απόφασης : "...πρόκειται επομένως για ένα οργανωμένο εγκληματικό σχέδιο του κατηγορουμένου, το οποίο είχε θέσει ο ίδιος σε εφαρμογή πριν από το θάνατο της Κ. και το ολοκλήρωσε μετά το θάνατό της, από τον οποίο εμφανώς ωφελήμενος ήταν ο ίδιος...{σελ.302 σιχ.3-5 της προσβαλλόμενης}, "...εκ των ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι το κίνητρο που κατηγορούμενος για τη διάπραξη της εν λόγω ανθρωποκτονίας ήταν οικονομικό...{σελ.303 σιχ.13 της προσβαλλόμενης}, "...ότι ο κατηγορούμενος είναι το φυσικό εκείνο πρόσωπο που σκότωσε την Ι. Μ. Ε. Κ., στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002, στην ... Ν.... και στη συνέχεια, εξαφάνισε επιμελώς το πτώμα της...{σελ.304 σιχ.12-14 της προσβαλλόμενης}, "...αποδείχθηκε ότι ισχυρότατο κίνητρο για να αφαιρέσει τη ζωή της Ι.Μ.Ε.Κ. με πρόθεση και μάλιστα σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, είχε αποκλειστικά ο κατηγορούμενος...{σελ.304 σιχ.7-8 από το τέλος της προσβαλλόμενης}, "...Προκειμένου, λοιπόν, αφενός να μην αποκαλυφθεί η μέχρι τότε παράνομη δράση του σε βάρος της περιουσίας της Κ. και αφετέρου, να συνεχίσει αυτός απρόσκοπτα το οργανωμένο εγκληματικό του σχέδιο για σφετερισμό της μεγάλης περιουσίας της, το οποίο δεν είχε ακόμη προλάβει να ολοκληρώσει, όσο εκείνη βρισκόταν στη ζωή, αποφάσισε να αφαιρέσει τη ζωή της, ώστε να μην του είναι πλέον εμπόδιο στα σχέδιά του. Από τη μετέπειτα δε συμπεριφορά που επέδειξε,...αποδεικνύεται χωρίς αμφιβολία ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε στην ... του Ν.... στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002, με πρόθεση την πράξη της ανθρωποκτονίας σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ. και μάλιστα, σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, με ψυχραιμία και μεθοδικότητα...{σελ.305 σιχ. 7-13 και 20-24 της προσβαλλόμενης}.

Επίσης, με την προσήκουσα αιτιολογική επάρκεια, το ως άνω Δικαστήριο της ουσίας ερεύνησε με επιμέλεια, στα πλαίσια των αρχών που αυτονόητα απορρέουν από το τεκμήριο αθωότητας, ήτοι της μη υποχρέωσης του κατηγορουμένου να αποδείξει την αθωότητά του και της αρχής in dubio pro reo, προκειμένου να εξακριβωθεί η αλήθεια, τους αρνητικούς της κατηγορίας ισχυρισμούς και τα υπερασπιστικά επιχειρήματα του αναιρεσείοντος και συγκεκριμένα : α) ότι το θύμα εξαφανίσθηκε οικειοθελώς και είτε έχει αποβιώσει από φυσικά αίτια είτε αυτοκτόνησε λόγω των ψυχικών παθήσεων, β) ότι είχε ήδη στα χέρια του γνήσια πληρεξούσια της Ι.Μ.Ε. Κ., με τα οποία μπορούσε νόμιμα να μεταβιβάσει όλη την περιουσία της και δεν είχε λόγο να προβεί σε αφαίρεση της ζωής της και γ) ότι ο ίδιος είναι επιχειρηματίας με μεγάλη οικονομική επιφάνεια και δεν είχε λόγο να υφαρπάξει τα ακίνητα της Κ., τα οποία δεν είχαν πραγματική αξία, αφού άλλα ήταν δασικά και άλλα σε βραχώδεις περιοχές και απάντησε διεξοδικώς και εκτεταμένως και τους απέρριψε αιτιολογημένα, δεχόμενος: α) ότι δεν έχει λογικό έρεισμα η εκούσια εξαφάνιση της ηλικίας 70 ετών και με προβλήματα υγείας Ι.Μ.Ε. Κ., χωρίς την ταυτότητά της και χωρίς να έχει την οικονομική δυνατότητα να επιβιώσει, χωρίς να εισπράττει τη σύνταξή της και χωρίς να εμφανισθεί σε κάποιο νοσηλευτικό ίδρυμα για νοσηλεία και ότι, στην υποθετική περίπτωση, κατά την οποία είχε αποβιώσει από φυσικά αίτια, θα είχε βρεθεί το πτώμα της, είτε στην Ελλάδα, είτε στο εξωτερικό, το οποίο παρά τις εκτεταμένες έρευνες των δημοσίων αρχών, αλλά και τις ιδιωτικές έρευνες της οικογένειάς της, δεν βρέθηκε ποτέ, β) ότι τα γνήσια πληρεξούσια που είχε στα χέρια του ο κατηγορούμενος και με τα οποία ισχυρίζεται ότι θα μπορούσε να μεταβιβάσει όλη την περιουσία της Κ., δεν είχαν καμία ισχύ, εφόσον η τελευταία δεν βρισκόταν στη ζωή από τον Οκτώβριο του έτους 2002, γεγονός που γνώριζε ο κατηγορούμενος και ότι η κατάρτιση των πλαστών εγγράφων με ηθικό αυτουργό τον ίδιο, έγινε με σκοπό να εμφανίζεται η Κ. εν ζωή και ενεργή στις συναλλαγές, ώστε να μην αναζητηθεί από κανέναν και γ) ότι το οικονομικό όφελος του κατηγορουμένου από τις παράνομες μεταβιβάσεις των ακινήτων της Κ. ανήλθε, κατά τις παραδοχές της απόφασης, σε 786.000 ευρώ και αν σε αυτό προστεθεί και το αντίτιμο των ακινήτων που μεταβίβασε με τα γνήσια πληρεξούσια της Κ. και δεν της το απέδωσε, υπερβαίνει το ποσό των 1.000.000 ευρώ και ότι είναι αδιάφορο, αν διέθετε ο ίδιος ο κατηγορούμενος προσωπική περιουσία. Οι απαντήσεις αυτές του Δικαστηρίου στους αρνητικούς ισχυρισμούς και επιχειρήματα του κατηγορουμένου ενισχύουν τις παραδοχές της προσβαλλόμενης σχετικώς με την ενοχή του για την ανθρωποκτονία με πρόθεση σε βάρος της Ι.Μ.Ε. Κ. και σε ήρεμη ψυχική κατάσταση, και επομένως ο 8ος αναιρετικός λόγος εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Π.Δ. με την ειδικότερη

αιτίαση ότι ο ίδιος ο θάνατος δεν διαπιστώνεται θετικά από το δικαστήριο αλλά συνάγεται εκ του πλαγίου και όχι αναμφίβολα, ελέγχεται αβάσιμος. Ο δε ενιαίος τρόπος εκφοράς των απαντήσεων αυτών του Δικαστηρίου στους αρνητικούς ισχυρισμούς του, μαζί με την κύρια αιτιολογία της απόφασης για την ενοχή είναι δόκιμος, αφού οι σχετικοί ισχυρισμοί εντάσσονται στην κεντρική αρχή για τη διαχείριση του αποδεικτικού υλικού, κατά τον σχηματισμό της δικανικής πεποίθησης, η οποία συνδέει άρρηκτα το δικαίωμα υπεράσπισης με το δικαίωμα ακρόασης, ως υπερασπιστικού δικαιώματος, που αξιώνει τυπικά και ουσιαστικά ίση προστασία, κατά την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας και τη θεμελίωση σε αυτή της τελικής κρίσης του δικαστηρίου (ΑΠ 32/2021, ΑΠ 101/2018). Οι λοιπές εμπιερειχόμενες στους ίδιους λόγους, αιτιάσεις του αναιρεσιένοντος και σχετικές με την κατηγορία, που αναφέρονται σε εσφαλμένη αξιολόγηση αποδεικτικών στοιχείων, με παράθεση σκέψεων και συλλογισμών του αναιρεσιένοντος, που κατά την άποψη του, οδηγούν σε διαφορετικά συμπεράσματα από εκείνα, στα οποία κατέληξε το Δικαστήριο της ουσίας και αιτιάσεων περί ασαφών, ελλειπών και αντιφατικών αιτιολογιών, που αφορούν την επί της ουσίας κρίση του Δικαστηρίου και αποτελούν απλώς επιχειρήματα προς αμφισβήτηση των εις βάρος αυτού ουσιαστικών παραδοχών της προσβαλλόμενης καταδικαστικής απόφασης και της ορθότητας του αποδεικτικού πορίσματος της, δεν συνιστούν, κατά τα εκτεθέντα στην προηγηθείσα νομική σκέψη, λόγους αναίρεσης και απαραδέκτως προβάλλονται, διότι, με την επίφαση των ανωτέρω αναιρετικών λόγων, πλήττουν ανεπιτρέπτως την ανέλεγκτη, περί τα πράγματα, κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας. Επομένως, οι από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του ΚΠΔ 2ος, 3ος, 4ος, 5ος και 8ος λόγοι αναίρεσης για έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, και λόγω μη ειδικής αναφοράς της Έκθεσης Πραγματογνωμοσύνης και λόγω μη ειδικής αναφοράς της Έκθεσης Αυτοψίας, αλλά και για έλλειψη νόμιμης βάσης με εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικών ποινικών διατάξεων και για ελλιπή αιτιολογία είναι αβάσιμοι. Τέτοιο απαράδεκτο λόγο αναίρεσης αποτελεί και η ειδικότερη αιτίαση του αναιρεσιένοντος ότι οι μαρτυρικές καταθέσεις των μαρτύρων κατηγορίας Α. Κ., Γ. Σ. και Κ. Κ. "δεν συμπορεύονται" με ουσιώδεις παραδοχές της προσβαλλόμενης απόφασης, αφού και η αιτίαση αυτή συνιστά αιτίαση περί την εκτίμηση των αποδείξεων, καθόσον αναφέρεται σε διαφορετική εκ μέρους του αναιρεσιένοντος αξιολόγηση των ως άνω αποδεικτικών μέσων και συνεπώς, απαραδέκτως προβάλλεται και ο σχετικός από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Δ' ΚΠΔ, 6ος αναιρετικός λόγος είναι αβάσιμος. Τέλος, με τον 7ο αναιρετικό λόγο ισχυρίζεται ο αναιρεσιένοντος ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός μεν, περιέχει αντιφατικές αιτιολογίες (α'σκέλος αυτού), αφετέρου δε, παραβίασε το τεκμήριο αθωότητάς του, διότι το Δικαστήριο στήριξε την κρίση του περί της ενοχής του σε προηγούμενη πράξη, για την οποία κατηγορήθηκε μεν, ήτοι της ηθικής αυτοουργίας σε πλαστογραφία επτά επιστολών, για την οποία όμως, με την 30/2020 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου ..., έπαυσε η ποινική του δίωξη, λόγω παραγραφής (β'σκέλος αυτού). Από την παραδεκτή επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι στη σελ. 293 αυτής αναφέρεται επί λέξει ότι "...κρίθηκε (ενν.ο κατηγορούμενος) ένοχος για ηθική αυτοουργία που τέλεσε από κοινού με τον Γ. Κ., κατ'εξακολούθηση, στην τελεσθείσα από άγνωστο πρόσωπο πλαστογραφία όλων των προαναφερομένων εγγράφων (πλην του υπ'αριθμ.../...2004 πληρεξουσίου του συμβολαιογράφου Κ. Δ. προς τον δικηγόρο ... Χ. Β., της από ...-2007 εξουσιοδότησης προς τον δικηγόρο ... Η. Μ., για να εκπροσωπήσει την Κ. ενώπιον Τριμελούς Εφετείου ... και των ως άνω επτά επιστολών, ως προς τις οποίες έπαυσε οριστικά η ποινική δίωξη λόγω παραγραφής), με περιουσιακό όφελος και αντίστοιχη προξενηθείσα ζημία που υπερβαίνει συνολικά το ποσό των 785.562,98 ευρώ. Όπως δε προεκτέθηκε ο κατηγορούμενος άσκησε κατά της ως άνω απόφασης αναίρεση επί της οποίας εκδόθηκε η υπ'αριθμ.403/18-3-2022 απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία η προσβληθείσα υπ'αριθμ.30/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου αναίρεθηκε εν μέρει ως προς τον αναιρεσιένοντα -κατηγορούμενο, ήτοι μόνον ως προς τις διατάξεις της περί συνδρομής της επιβαρυντικής περίπτωσης της χρήσης των πλαστών εγγράφων και κατ'επέκταση, ως προς τις διατάξεις της περί ποινής του ίδιου, ενώ απορρίφθηκε κατά τα λοιπά η αίτηση αναίρεσης. Ως εκ τούτου, η ανωτέρω απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου έχει καταστεί πλέον αμετάκλητη για τον κατηγορούμενο, καθόσον αφορά την ενοχή του για την αξιόποινη πράξη της ηθικής αυτοουργίας από κοινού σε πλαστογραφία, με όφελος άνω των 120.000 ευρώ και επομένως, η πλαστογραφία όλων των ανωτέρω κρίσιμων εγγράφων, κατ'εντολή του κατηγορουμένου, στο πλαίσιο του σχεδίου του για σφετερισμό της περιουσίας της Ι.-Μ.-Ε. Κ. είναι γεγονός, που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί". Η μνεία αυτή στο συμπέρασμα της πιο πάνω παραγράφου και στους στίχους 22 και 23 της σελ.293 της προσβαλλόμενης απόφαση ότι δηλαδή : "...η πλαστογραφία όλων των ανωτέρω κρίσιμων εγγράφων,...είναι γεγονός που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί", μετά την αμέσως ανωτέρω παραδοχή της ίδιας απόφασης στην ίδια σελίδα και στους στίχους 4-9 αυτής, ότι με την αναφερόμενη 30/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου έπαυσε οριστικά λόγω παραγραφής η ποινική δίωξη για την ηθική αυτοουργία του κατηγορουμένου στην πλαστογραφία των ως άνω επτά επιστολών, είναι προφανές ότι παραπέμπει ευθέως και σαφώς στα υπόλοιπα πλαστά κρίσιμα έγγραφα δημόσια και ιδιωτικά (πλην των ως άνω επτά επιστολών) για την ηθική αυτοουργία στην πλαστογραφία των οποίων (λοιπών πλαστών εγγράφων) καταδικάστηκε αμετάκλητα ο κατηγορούμενος και όχι και στις ως άνω επτά επιστολές, για την ηθική αυτοουργία στην πλαστογραφία των οποίων έπαυσε η ποινική του δίωξη, λόγω παραγραφής και ως εκ τούτου, δεν υπάρχει καμία αντίφαση μεταξύ των παραδοχών της απόφασης, όπως αβάσιμα ισχυρίζεται με τον 7ο αναιρετικό του λόγο (κατά το α'σκέλος αυτού), ο αναιρεσιένοντος. Αβάσιμα είναι και όσα ισχυρίζεται με τον ίδιο ως άνω αναιρετικό του λόγο (κατά το α'σκέλος αυτού) ο αναιρεσιένοντος για αντίφαση μεταξύ των ως άνω παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης για οριστική παύση, λόγω παραγραφής, της ποινικής του δίωξης για ηθική αυτοουργία στην πλαστογραφία των ως άνω επτά επιστολών, από την αναφορά επί λέξει στη σελ. 305 αυτής, στους στίχους 18-19 αυτής, ότι δηλαδή: "...όσο και ιδιωτικών επιστολών που δόθηκαν η θανατωθείσα Κ. είχε αποστείλει στον ίδιο...". Και τούτο διότι, η αναφορά αυτή στην οποία εστιάζει ο αναιρεσιένοντος και η οποία εντάσσεται μέσα στο κείμενο της πιο κάτω παραγράφου της προσβαλλόμενης απόφασης : "Από τη μετέπειτα δε, συμπεριφορά που επέδειξε, ήτοι, την εξαιρετική επιμέλεια με την οποία απέκρυψε και εξαφάνισε το πτώμα της θανατωθείσας Κ., αλλά και τη διασπορά ψευδών ειδήσεων ότι δόθηκε η Κ. είχε μεταβεί στο εξωτερικό για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της υγείας της, καθώς και τη μεθοδευμένη κατάρτιση, με ηθικό αυτοουργό τον ίδιο, σωρείας πλαστών εγγράφων, τόσο δημοσίων συμβολαιογραφικών εγγράφων, όσο και ιδιωτικών επιστολών που δόθηκαν η θανατωθείσα Κ. είχε αποστείλει στον ίδιο, επί μακρό χρονικό διάστημα, με σκοπό να παραπλανήσει τις δικαστικές και διοικητικές αρχές, αποδεικνύεται χωρίς αμφιβολία, ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε, στην ... του Ν....., στις αρχές Οκτωβρίου του έτους 2002 με πρόθεση, την πράξη της ανθρωποκτονίας σε βάρος της Ι.-Μ.-Ε. Κ., και μάλιστα, σε απόλυτα ήρεμη ψυχική κατάσταση, με ψυχραιμία και μεθοδικότητα", ενόψει των ανωτέρω παραδοχών της απόφασης σχετικάς με την οριστική παύση, λόγω παραγραφής της ποινικής δίωξης σε βάρος του κατηγορουμένου για ηθική αυτοουργία στην πλαστογραφία των ως άνω επτά επιστολών, είναι προφανές ότι τέθηκε εκ προφανούς παραδρομής, χωρίς να στηρίζεται σε αυτή η κρίση του Δικαστηρίου περί της ενοχής του, η οποία θεμελιώνεται επαρκώς, μεταξύ των άλλων παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης και στην παραδοχή της για μεθοδευμένη κατάρτιση με ηθικό αυτοουργό τον ίδιο σωρείας πλαστών δημόσιων συμβολαιογραφικών εγγράφων και ουδεμία αντίφαση υφίσταται μεταξύ των ανωτέρω παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης και ως εκ τούτου, είναι αβάσιμος ο 7ος αναιρετικός λόγος (κατά το α'σκέλος αυτού).

Εξάλλου, η αμέσως παραπάνω αναφορά "...όσο και ιδιωτικών επιστολών που δόθηκαν η θανατωθείσα Κ. είχε αποστείλει στον ίδιο, επί μακρό χρονικό διάστημα...", είναι όλως διηγηματική, χωρίς να προκύπτει ότι η παραγεγραμμένη αυτή πράξη ελήφθη υπόψη και επηρέασε θετικά την περί της ενοχής κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας, η οποία κατά τα προαναφερόμενα θεμελιώνεται επαρκώς, μεταξύ άλλων παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης και στην παραδοχή της για μεθοδευμένη κατάρτιση με ηθικό αυτοουργό τον ίδιο σωρείας πλαστών δημόσιων συμβολαιογραφικών εγγράφων. Η προπαρατεθείσα δε διηγηματική αναφορά του Δικαστηρίου της ουσίας ουδόλως αποτελεί παραβίαση του κατοχυρωμένου τεκμηρίου αθωότητας του κατηγορουμένου και ήδη αναιρεσιένοντος, παραβίαση του δικαιώματος αυτού σε δίκαιη δίκη ως και μετακύλιση στον κατηγορούμενο του βάρους απόδειξης, όπως ο ίδιος αβάσιμα διατείνεται με τον 7ο αναιρετικό του λόγο (κατά το β'σκέλος αυτού), αφού από το σύνολο των παραδοχών του σκεπτικού της προσβαλλόμενης απόφασης, όπως αυτό συμπληρώνεται από το διατακτικό της, προκύπτει ότι το Δικαστήριο, αξιολογώντας και συνεκτιμώντας ανέλεγκτα το σύνολο του αποδεικτικού υλικού, κατέληξε στην κρίση περί της ενοχής του κατηγορουμένου, με την προεκτεθείσα προσήκουσα αιτιολογική πληρότητα θεμελιωμένη επαρκώς. Κατ'ακολουθία και δεδομένου ότι ουδεμία αντίφαση περιέχεται μεταξύ των παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης και ουδεμία απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο αφορώσα την υπεράσπιση και την άσκηση των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου σημειώθηκε, ο 7ος λόγος αναίρεσης από το άρθρο 510 παρ.1 στοιχ.Α', Δ' του ΚΠΔ και 6 παρ.2 της ΕΣΔΑ, με τον οποίο πλήττεται η προσβαλλόμενη απόφαση για αντιφατική αιτιολογία και για απόλυτη ακυρότητα που συνέβη στο ακροατήριο λόγω παραβίασης του τεκμηρίου αθωότητας του κατηγορουμένου και για παραβίαση της δίκαιης δίκης, καθόσον αφορά την κρίση του Δικαστηρίου περί της ενοχής, είναι αβάσιμος, ως προς αμφοτέρα (α'και β') τα σκέλη αυτού. Κατ' ακολουθίαν όλων των ανωτέρω, μη υπάρχοντος άλλου παραδεκτού λόγου αναίρεσεως προς έρευνα, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση

αναιρέσεως και να επιβληθούν στον αναιρεσείοντα τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας (άρθρο 578 παρ. 1 ΚΠΔ) κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την υπ' αριθμ. 169/2023 από 08.09.2023 αίτηση του Δ. Γ. του Ι. και της Α., κατοίκου ..., ήδη δε κρατούμενου στο Κ.Κ.... για αναίρεση της με αριθμ. 78, 81, 82, 112, 126, 128Α/07.04.2023 καταδικαστικής σε βάρος του απόφασης του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Λάρισας.

Επιβάλλει σε βάρος του ως άνω αναιρεσείοντος τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 9 Φεβρουαρίου 2024.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 28 Μαρτίου 2024.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

[<< Επιστροφή](#)